

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES
GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

lundi

18-10-2004

Après-midi

maandag

18-10-2004

Namiddag

<i>cdH</i>	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	<i>Mouvement réformateur</i>
<i>N-VA</i>	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a-spirit</i>	<i>Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht</i>
<i>VLAAMS BLOK</i>	<i>Vlaams Blok</i>
<i>VLD</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	
<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)</i>	<i>CRIV</i>	<i>voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>	<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
	<i>(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>		<i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i>	<i>séance plénière</i>	<i>PLEN</i>	<i>plenum</i>
<i>COM</i>	<i>réunion de commission</i>	<i>COM</i>	<i>commissievergadering</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

SOMMAIRE

Question de Mme Véronique Ghenne au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la loi relative aux sanctions administratives" (n° 3803) 1

Orateurs: **Véronique Ghenne, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de Mme Karine Lalieux au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la gestion de la centrale 101 dans la zone téléphonique 02" (n° 3817) 3

Orateurs: **Karine Lalieux, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. Walter Muls au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la réforme annoncée du Conseil d'Etat" (n° 3818) 7

Orateurs: **Walter Muls, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de Mme Corinne De Permentier au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'octroi de séjour à long terme au conjoint étranger d'une personne belge dont le mariage est simulé" (n° 3826) 8

Orateurs: **Corinne De Permentier, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. Jo Vandeurzen au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'acquisition de la nationalité et les effets migratoires qui en découlent" (n° 3827) 10

Orateurs: **Jo Vandeurzen, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Questions jointes de 12
- Mme Corinne De Permentier au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le port de la burka" (n° 3852) 12

- M. Francis Van den Eynde au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le port de la burka en public" (n° 3886) 12

Orateurs: **Corinne De Permentier, Francis Van den Eynde, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. Mohammed Boukourna au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les politiques européennes d'immigration et d'asile concernant les centres de transit" (n° 3885) 17

INHOUD

Vraag van mevrouw Véronique Ghenne aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de wet betreffende de administratieve sancties" (nr. 3803) 1

Sprekers: **Véronique Ghenne, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het beheer van de 101-centrale in de telefoonzone 02" (nr. 3817) 3

Sprekers: **Karine Lalieux, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Walter Muls aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de aangekondigde hervorming van de Raad van State" (nr. 3818) 7

Sprekers: **Walter Muls, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van mevrouw Corinne De Permentier aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de toekenning van een langdurige verblijfsvergunning aan de buitenlandse echtgenoot van een Belgische onderdaan in het kader van een schijnhuwelijk" (nr. 3826) 8

Sprekers: **Corinne De Permentier, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de nationaliteitsverwerving en het eraan verbonden migratie-effect" (nr. 3827) 10

Sprekers: **Jo Vandeurzen, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Samengevoegde vragen van 12
- mevrouw Corinne De Permentier aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het dragen van de boerka" (nr. 3852) 12

- de heer Francis Van den Eynde aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het dragen van de boerka in het openbaar" (nr. 3886) 12

Sprekers: **Corinne De Permentier, Francis Van den Eynde, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Mohammed Boukourna aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het Europese immigratie- en asielbeleid met betrekking tot de transitcentra" 18

		(nr. 3885)		
<i>Orateurs:</i> Mohammed Boukourna, Patrick Dewael , vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur			<i>Sprekers:</i> Mohammed Boukourna, Patrick Dewael , vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	
Question de Mme Greta D'hondt au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la carte d'identité électronique" (n° 3913)	21		Vraag van mevrouw Greta D'hondt aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de elektronische identiteitskaart" (nr. 3913)	21
<i>Orateurs:</i> Greta D'hondt, Patrick Dewael , vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur			<i>Sprekers:</i> Greta D'hondt, Patrick Dewael , vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	
Question de M. André Frédéric au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les contrats "Plans drogue" " (n° 3986)	24		Vraag van de heer André Frédéric aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de drugplancontracten" (nr. 3986)	24
<i>Orateurs:</i> André Frédéric, Patrick Dewael , vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur			<i>Sprekers:</i> André Frédéric, Patrick Dewael , vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	
Interpellation de M. Pieter De Crem au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "une possible menace d'attentats terroristes dans notre pays" (n° 411)	25		Interpellatie van de heer Pieter De Crem tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de mogelijke dreiging van terroristische aanvallen in ons land" (nr. 411)	25
<i>Orateurs:</i> Pieter De Crem , président du groupe CD&V, Patrick Dewael , vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur			<i>Sprekers:</i> Pieter De Crem , voorzitter van de CD&V-fractie, Patrick Dewael , vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	
<i>Motions</i>	30		<i>Moties</i>	30
Interpellation de M. Pieter De Crem au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le suivi du rapport intermédiaire de la commission d'accompagnement" (n° 444)	30		Interpellatie van de heer Pieter De Crem tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de opvolging van het tussentijds rapport van de begeleidingscommissie" (nr. 444)	30
<i>Motions</i>	38		<i>Moties</i>	38
<i>Orateurs:</i> Pieter De Crem , président du groupe CD&V, Patrick Dewael , vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur			<i>Sprekers:</i> Pieter De Crem , voorzitter van de CD&V-fractie, Patrick Dewael , vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	

COMMISSION DE L'INTERIEUR,
DES AFFAIRES GENERALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

du

van

LUNDI 18 OCTOBRE 2004

MAANDAG 18 OKTOBER 2004

Après-midi

Namiddag

La séance est ouverte à 14.26 heures par M. André Frédéric, président.
De vergadering wordt geopend om 14.26 uur door de heer André Frédéric, voorzitter.

Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, veuillez m'excuser pour mon retard.

Le **président**: Vous êtes tout excusé, monsieur le ministre. Mais je ne pense pas que votre retard soit la raison de l'absence d'un certain nombre de collègues. Il est dommage de déposer des questions et de ne pas venir alors que le ministre s'est déplacé pour les entendre. De ce fait, un grand nombre d'entre elles sont reportées et je le regrette. Je tenais à le dire.

La question n° 3522 de Mme Galant est reportée. M. De Crem va arriver – on nous a annoncé qu'il aurait quelques minutes de retard. Je ne vois pas M. Perpète, il va peut-être arriver. M. Verherstraeten a transformé sa question n° 3670 en question écrite. Les questions n° 3770 et 3771 de Mme Galant sont reportées. Nous pouvons donc avancer allègrement dans notre ordre du jour.

La parole est à Mme Ghenne pour sa question n° 3803.

01 Question de Mme Véronique Ghenne au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la loi relative aux sanctions administratives" (n° 3803)

01 Vraag van mevrouw Véronique Ghenne aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de wet betreffende de administratieve sancties" (nr. 3803)

01.01 **Véronique Ghenne** (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, le 23 juillet dernier est parue au Moniteur belge la loi du 17 juin 2004 modifiant la nouvelle loi communale et principalement l'article 119bis relatif aux sanctions administratives communales.

En l'absence de sanctions pénales, seules des sanctions administratives sont désormais susceptibles de réprimer les comportements tels que la destruction volontaire de la propriété mobilière d'autrui, le tapage nocturne, le défaut d'entretien de cheminée, etc. Selon l'avis de l'Union des villes et communes de Wallonie, l'idée de rendre les problèmes de proximité aux autorités locales est loin d'être inintéressante en soi mais ce changement – on l'a déjà évoqué lors de la discussion de la loi – va engendrer un coût certain pour les communes.

D'après mes informations, la loi devrait entrer en vigueur le 1er janvier 2005. Un arrêté royal et deux circulaires sont actuellement en préparation. Dès lors, mes questions sont les suivantes.

01.01 **Véronique Ghenne** (PS): De wet van 23 juli 2004 tot wijziging van de gemeentewet zal onder meer tot gevolg hebben dat gedragingen waarop thans strafrechtelijke sancties staan vanaf 1 januari 2005 nog enkel aanleiding zullen geven tot gemeentelijke administratieve strafmaatregelen.

Volgens de Vereniging van Waalse Steden en Gemeenten, zal die nieuwe regeling extra kosten voor de gemeenten met zich brengen.

Hoe moet een en ander worden

Comment faire face aux coûts en personnel et en fonctionnement que supposeront de telles poursuites administratives communales? En effet, même si à terme le système de sanction administrative pouvait se révéler rentable pour les communes, dans quelle mesure le fédéral compte-t-il aider celles-ci? Il ne faut pas oublier qu'à la suite de la réforme des polices, les communes ont déjà dû faire de gros efforts pour pouvoir clôturer leur budget et ce parfois au détriment de projets sociaux et culturels?

Pourquoi ne pourrait-on pas envisager, à terme, de revoir le plafonnement de la majoration du montant maximum de l'amende administrative en cas de récidive à 247 euros? Ce faible montant ne freinera-t-il pas les autorités communales à poursuivre les justiciables avec, pour conséquence, la perte de toute crédibilité aux yeux de la population face à des comportements inciviques impunis?

Par ailleurs, que peut-on pour les personnes poursuivies administrativement en situation d'insolvabilité ou contre les personnes qui ne donnent pas suite à l'ordre de payer l'amende? Les petites communes n'ont pas toujours les moyens nécessaires pour mettre sur pied un système de recouvrement.

01.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, chers collègues, la loi du 17 juin 2004 a apporté une modification importante à l'article 119bis de la nouvelle loi communale relative aux sanctions administratives communales. Les infractions citées au titre X du Code pénal seront dépenalisées et ne pourront plus dès lors être sanctionnées sur la base des dispositions du Code pénal. Cependant, les communes ont la possibilité d'inclure ces infractions dans leurs règlements et ordonnances et de prévoir à cet effet une sanction pénale ou une sanction administrative communale.

Par conséquent, il n'est pas correct d'affirmer qu'il ne sera plus possible d'infliger de sanction pénale, étant donné qu'une peine de police reste toujours possible. Des concertations sont en cours en vue de fixer une date d'entrée en vigueur qui tienne compte, entre autres, de la demande des communes visant à disposer du temps nécessaire à l'adaptation du règlement et des ordonnances et à la formation du personnel communal.

En ce qui concerne les frais de personnel et de fonctionnement, l'instauration du système des sanctions administratives communales requerra des efforts de la part des communes, même si la recette des sanctions administratives profitera à la caisse communale, et j'insiste sur ce point. On ne peut toutefois pas aborder ce dossier sous l'angle du surcoût purement financier. En effet, le système des sanctions administratives communales est un excellent moyen de lutter contre différentes formes de nuisance et de trouble de l'ordre public. Auparavant, le parquet n'accordait que peu d'attention aux infractions de ce type, ce qui laissait un sentiment d'impunité. Par le biais du système de sanctions administratives communales, chaque commune aura néanmoins la possibilité de mener une politique très efficace contre ces formes d'insécurité. Il s'agit dès lors d'une opportunité offerte aux communes.

Il n'est prévu aucun transfert financier des autorités fédérales aux autorités locales. Les autorités fédérales ne manqueront pas d'offrir

bekostigd? Waarom zou men niet overwegen de bovengrens voor de vermeerdering van de maximale administratieve boete in geval van recidive, die thans 247 euro bedraagt, te herzien? Zal dat gering bedrag geen rem zetten op de vervolgingen? Wat moet er gebeuren met de personen die administratief worden vervolgd en onvermogen zijn of met de personen die geen gevolg geven aan een betalingsbevel, aangezien de kleine gemeenten niet over de nodige middelen beschikken om een inningsregeling op te zetten?

01.02 Minister Patrick Dewael: De mogelijkheid van een strafsancie blijft bestaan vermits de politiestraf niet verdwijnt. Er vindt overleg plaats om een datum van inwerkingtreding te bepalen.

Op het vlak van de personeels- en werkingskosten zal de invoering van het systeem van de gemeentelijke administratieve straffen enige inspanningen van de gemeenten vergen. Het systeem maakt het mogelijk inbreuken te bestraffen waaraan het parket weinig aandacht besteedde.

De federale overheid zal de gemeenten steunen, maar er is in geen enkele financiële overdracht voorzien. Als de regeling inzake de administratieve gemeentelijke boeten eenmaal ten uitvoer zal zijn gelegd, kan een evaluatie worden overwogen.

Het lijkt mij momenteel niet aangewezen het maximumbedrag van de boete te verhogen. Wat de uitvoering van de opgelegde sanctie betreft, bepaalt de wet dat men de sanctie onmiddellijk na het verstrijken van de beroepstermijn kan opleggen. Slechts in uitzonderlijke gevallen zal de

un soutien aux communes. Des fonctionnaires de mon département participent régulièrement à des sessions d'information organisées pour les communes. Par ailleurs, une circulaire contenant des explications et des exemples de toute sorte est en cours de rédaction.

Au moment où le système des sanctions communales administratives aura été mis en œuvre, une évaluation pourra également être envisagée, afin de tirer les conclusions qui s'imposent en ce qui concerne le fonctionnement pratique du système.

Concernant votre deuxième question relative au montant maximum de l'amende, une augmentation de ce montant ne paraît actuellement pas indiquée. Il ne faut, en effet, pas perdre de vue que les infractions pour lesquelles une sanction administrative peut être infligée sont de nature moins grave et qu'il est, dès lors, inutile d'infliger des "super-amendes" en conséquence de ces infractions.

En ce qui concerne l'exécution de la sanction infligée, la loi prévoit que l'on peut immédiatement passer aux sanctions à l'expiration du délai d'appel, de sorte qu'un recours auprès du tribunal n'est pas nécessaire à cet effet. Une exécution forcée par huissier de justice peut, certes, entraîner des frais supplémentaires, mais ceux-ci peuvent être récupérés auprès de la personne sanctionnée. Si cette dernière est peu solvable, on peut toujours rechercher des solutions acceptables, par exemple, par le biais de paiements échelonnés. Ce n'est, dès lors, que dans des cas tout à fait exceptionnels que la commune devra elle-même supporter ces frais-là.

01.03 Véronique Ghenne (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie pour vos explications. Je me permettrai de les transmettre, si vous l'acceptez, aux pouvoirs locaux afin de tenter de les rassurer. En effet, c'est bien pour les grandes villes mais, pour les petites communes qui ont l'habitude de mener une politique de logique, ce n'est pas toujours facile.

Ce dont les communes ont peur, c'est de rencontrer un problème au niveau du pouvoir. En effet, elles sont à la fois détentrices du pouvoir exécutif et judiciaire. Elles ont peur de cela, car ce conflit pourrait entraîner des tensions au sein du Collège échevinal à certains moments.

Je vais essayer de rassurer ces personnes. Comme ce dossier me tient fort à cœur, je n'hésiterai pas à le suivre de près et à vous faire part, puisqu'une évaluation est prochainement programmée, des dysfonctionnements éventuels afin de tenter d'y remédier.

01.04 Patrick Dewael, ministre: Vous pouvez leur transmettre ma réponse afin qu'ils soient tout à fait rassurés.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

02 Question de Mme Karine Lalieux au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la gestion de la centrale 101 dans la zone téléphonique 02" (n° 3817)

02 Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het beheer van de 101-centrale in de telefoonzone 02" (nr. 3817)

02.01 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, monsieur le

gemeente voor de inningskosten moeten opdraaien.

01.03 Véronique Ghenne (PS): Ik zal die inlichtingen aan de plaatselijke besturen meedelen teneinde ze gerust te stellen. De gemeenten, die in deze zowel uitvoerende als rechterlijke macht zijn, zijn bang te worden geconfronteerd met spanningen die zich op bepaalde momenten binnen het schepencollege zouden kunnen voordoen.

02.01 Karine Lalieux (PS): Het

ministre, la gestion de la centrale 101 des appels urgents de la zone téléphonique 02 qui reprend la Région de Bruxelles-Capitale, une partie du Brabant wallon et une partie du Brabant flamand, c'est-à-dire trois arrondissements judiciaires, pose de graves problèmes qui, demain, pourraient déboucher - j'espère que non - sur des drames pour nos concitoyens.

L'article 3 § 3 de la loi de 1998 sur la police intégrée définit les tâches qui sont attribuées à la police fédérale et à la police locale; pour la police fédérale, il s'agit de missions spécialisées et de missions supra-locales ou d'appui aux polices communales.

La gestion d'une centrale 101 est manifestement une mission supra-locale. De plus, l'article 18 de l'arrêté royal du 20 juin 2002 relatif à l'organisation des centres de dispatching centralisé confie expressément le call-taking des appels d'urgence 101 aux centres d'information et de communication (CIC).

Même si l'article 33 du même arrêté maintient l'existence des centres 101 actuels jusqu'à l'opérationnalisation complète des CIC, c'est la Direction générale de l'appui opérationnel qui est compétente pour la gestion technico-fonctionnelle de ces CIC.

Actuellement, le personnel du 101 de la zone téléphonique 02 est constitué d'agents auxiliaires de police et de membres du cadre administratif provenant des autres zones de police des 19 communes de la Région de Bruxelles-Capitale mais aussi de quelques policiers fédéraux (5,5 équivalents temps plein) quand ces derniers sont présents.

Il faut souligner plusieurs points en ce qui concerne cette organisation:

- le chef de corps de la zone de Bruxelles-Capitale/Ixelles (où est située cette centrale 101) n'a aucune emprise sur le personnel extérieur à sa zone;
- la police fédérale devrait occuper seule, 24 heures sur 24, un des six postes de travail, ce qui est tout à fait impossible avec 5,5 équivalents temps plein;
- l'unilinguisme de certains agents dont les agents de la police fédérale pose énormément de problèmes;
- la masse d'appels couplée au déficit de personnel et au fait qu'il n'y a pas de directeur désigné a également pour conséquence que 24% des communications, c'est-à-dire un quart des appels d'urgence 101, monsieur le ministre, aboutissent non pas chez un policier mais sur un répondeur automatique. Après avoir visité ce centre, je peux vous dire que les policiers ne prennent même plus la peine d'écouter ce répondeur car ils n'en ont pas le temps! Un quart de la population qui appelle le 101 est dirigé, pour le moment, sur le répondeur automatique à Bruxelles.

Si, jusqu'à présent, il n'y a eu aucune conséquence dramatique, il y a cependant énormément de plaintes et de mécontentement de la part des citoyens. Cela arrive souvent sur la table du bourgmestre de la ville de Bruxelles, puisque c'est là qu'est située la centrale 101.

Malgré les différentes lettres que vos services ont reçues vous attestant cette situation, notamment depuis le 13 octobre 2003 - ça date déjà -, et aussi une réaction de la conférence des bourgmestres

beheer van de 101-centrale voor de dringende oproepen in de telefoonzone 02 doet ernstige problemen rijzen. Krachtens artikel 18 van het koninklijk besluit betreffende de organisatie van de gecentraliseerde

dispatchingcentra gebeurt de call-taking van de noodoproepen 101 door de communicatie- en informatiecentra (CIC). Het is de Algemene Directie Operationele Ondersteuning die bevoegd is voor het technisch-functioneel beheer van die CIC's. Momenteel bestaat het personeel van de 101 in de telefoonzone 02 uit hulpagenten van politie en leden van het administratief kader afkomstig uit de overige politiezones van de negentien gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, maar ook uit enkele leden van de federale politie als die aanwezig zijn.

De korpschef van de zone Brussel-Elsene, waar die 101-centrale gevestigd is, heeft geen enkele greep op de personeelsleden die niet tot zijn zone behoren. Er zijn onvoldoende leden van de federale politie aanwezig en de eentaligheidsproblemen zijn bijzonder nijpend. De centrale moet een zeer groot aantal oproepen verwerken, er is een personeelstekort en er is geen directeur aangesteld: dat alles leidt ertoe dat 24% van de oproepen naar een automatisch antwoordapparaat worden afgeleid.

Tot hiertoe waren er geen dramatische gevolgen, maar de ontevredenheid is groot. Nochtans werd geen enkel initiatief genomen sinds de problemen vastgesteld werden.

Welke aanwijzingen gaf u, in de huidige toestand van juridische leemte, aan de directie van de federale politie die deze 101-centrale zou moeten beheren? Wie is verantwoordelijk voor de

de la Région de Bruxelles-Capitale, aucune initiative n'a été prise.

J'ai plusieurs questions, monsieur le ministre. Face à un vide juridique, quelles indications avez-vous données à la direction de la police fédérale qui devrait diriger cette centrale 101? Qui, aujourd'hui, est responsable des "call-takers" étant donné que le chef de corps de la zone de police de Bruxelles-Capitale/Ixelles n'a aucune autorité sur les agents des autres zones ni sur les agents de la police fédérale? Qui assumera les responsabilités si un événement dramatique devait se produire et suite auquel les carences manifestes du 101 seraient inévitablement mises en lumière? 25% des appels, je l'ai dit, aboutissent à un répondeur automatique. Un directeur a été nommé pour les CIC. Pourquoi cette personne ne joue-t-elle pas son rôle par rapport au 101 actuel de la zone 02? Le protocole d'accord entre la police fédérale et les polices locales prévoit que le personnel des CIC doit provenir à 50% de la police fédérale et à 50% des polices locales. Pouvez-vous nous donner le nombre des agents fédéraux actifs dans les centrales 101?

Il y a urgence pour la sécurité de l'ensemble de nos concitoyens. Ce sont des questions très précises, et j'espère que j'aurai des réponses très précises, monsieur le ministre. Je vous remercie.

02.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, je répondrai question par question.

D'abord, je sais qu'au sein de la police, certaines personnes se posent des questions à propos de la gestion des centrales 101. Il me semble pourtant que la disposition transitoire concernant l'organisation des centres de dispatching centralisés et du point de contact national est très claire. Cet article prévoit que le dispatching aux centres de communication existants sera maintenu jusqu'au moment où le CIC de la province ou de l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale sera opérationnel.

Ce n'est qu'à partir du moment où le CIC de l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale sera opérationnel que, conformément à l'article 18 du même arrêté royal, le "call taking" des appels d'urgence 101 sera assuré par le CIC. Nous ne sommes donc pas face à un vide juridique en ce qui concerne la gestion des centrales 101. Dans un proche avenir, cette centrale sera reprise par le CIC.

Le Comité P a mené une enquête sur le fonctionnement des centrales 101. En ce qui concerne la centrale de Bruxelles, le Comité P avance, dans un rapport intermédiaire du 6 mai 2004, que "l'image d'un fonctionnement opérationnel dégradant qui émergeait sur la base d'informations antérieures n'est pas exacte". Le Comité P a pu constater que la centrale 101 fonctionne plutôt bien, que ce soit le "call taking" ou le dispatching. La direction de la zone Bruxelles-Capitale/Ixelles maîtrise très bien la situation.

Ensuite, j'ai demandé au chef de corps de la zone de police de Bruxelles-Capitale/Ixelles d'assurer la gestion du 101 jusqu'à sa reprise par la police fédérale. En attendant cette reprise, j'ai insisté auprès du commissaire général de la police fédérale pour qu'il veille à ce que les "call takers" de la police fédérale soient bilingues.

"call-takers", aangezien de korpschef van de politiezone Brussel-Elsene geen enkel gezag heeft over het personeel van de andere zones, noch over het personeel van de federale politie? Wie zal de verantwoordelijkheid dragen als er zich dramatische gebeurtenissen voordoen? Voor de CIC's werd een directeur benoemd. Waarom vervult die persoon zijn opdracht niet tegenover de huidige 101-centrale van zone 02? Hoeveel federale personeelsleden zijn er werkzaam in de 101-centrales?

02.02 Minister Patrick Dewael: Ondanks de twijfels van sommigen bij de politie, is de overgangsbepaling over de organisatie van de gecentraliseerde dispatchingcentra evenals van het nationaal contactpunt zeer duidelijk. Er is dus geen sprake van een juridische leemte.

Het Comité P heeft bevestigd dat het beeld als zou de centrale te Brussel het steeds vaker laten afweten niet met de werkelijkheid overeenstemt. Wat uw tweede vraag betreft heb ik aan de korpschef van de politiezone Brussel-Elsene gevraagd de dienst 101 te blijven beheren totdat hij door de federale politie wordt overgenomen. Ik heb gevraagd erop toe te zien dat de "call takers" van de federale politie tweetalig zijn. In antwoord op uw derde vraag kan ik u mededelen dat de oproepen inderdaad nu en dan doorgestuurd worden naar een automatisch antwoordapparaat omdat de personeelsformatie een beetje "krap" is en omdat de centrale zich in een overgangsfase bevindt. Als er zich een probleem mocht voordoen dan zullen de gerechtelijke en/of tuchtrechtelijke

De plus, il arrive en effet qu'en heures de pointe, vu le nombre d'appels, tous les opérateurs soient occupés et que certains appels soient temporairement déviés vers un répondeur. Ce problème est principalement dû à l'occupation en personnel un peu juste de la centrale et au fait que celle-ci se trouve en phase de transition. Cette transition sera accompagnée d'une extension du cadre. Votre question quant aux responsabilités suppose que plusieurs conditions soient réunies en même temps: un dommage, un responsable univoque et un lien manifeste de cause à effet.

Je préfère ne pas porter de jugement général, tout en espérant que le cas de figure que vous évoquez ne se produira pas. J'estime qu'à ce moment, les responsabilités seront certainement établies par les autorités judiciaires ou disciplinaires.

En ce qui concerne votre quatrième question, comme prévu, dès que le recrutement du personnel sera réalisé, la centrale 101 sera reprise par le CIC. Ce ne sera qu'à partir de ce moment-là que le directeur du CIC prendra ses responsabilités.

Quant à votre cinquième question relative au protocole d'accord entre la police fédérale et les polices locales, vous savez que remplir le cadre en personnel des CIC était effectivement un obstacle qui avait un effet freinant sur l'ensemble. Cela m'a amené à formuler une proposition alternative afin de réaliser la promesse que l'introduction d'ASTRID n'apporterait pas de surcoûts. Cette proposition a été approuvée lors du Conseil des ministres des 30 et 31 mars 2004. Cela signifie que le personnel pour ASTRID sera intégralement pris en charge par l'autorité fédérale.

La capacité nécessaire au bon fonctionnement des CIC a été évaluée à 826 personnes dont 411 devaient venir du local. A la suite de la décision du Conseil des ministres, la participation du local est toujours attendue dans l'occupation des CIC, mais ces personnes seront intégralement prises en charge par le fédéral. Les zones pourront recruter de nouveaux membres du personnel en remplacement de ceux détachés du CIC.

02.03 Karine Lalieux (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie pour ces réponses concrètes et complètes. J'ai rappelé l'article 18 de l'arrêté royal. Ma question était donc très détaillée. Vous dites qu'il n'y a pas de vide juridique. Il me semble pourtant qu'il y en a un, parce que le chef de corps de la police de Bruxelles/Ixelles n'est pas responsable des autres policiers en poste au central. Et s'ils ne sont pas là, il ne sait rien faire. Il n'est pas responsable des policiers de la police fédérale. Même remarque lorsqu'ils ne viennent pas se présenter.

Parallèlement, 25% des appels ont été déviés. Il n'y a pas eu de catastrophe mais s'il devait y en avoir, on assisterait à une fuite des responsabilités et cela retomberait d'office sur le chef de corps et sur le bourgmestre de la ville de Bruxelles, ce qui est totalement inacceptable selon moi. En effet, il n'y a pas d'autorité reconnue sur ce dispatching central, alors qu'un directeur a été nommé pour les CIC. Dès lors, pourquoi ne pourrait-il pas être directeur fonctionnel des différents centres 101?

Je n'ai pas lu le rapport du Comité P car je ne siège pas dans cette

overheden zonder twijfel vaststellen wie daar verantwoordelijk voor was.

De directeur van het CIC zal zijn verantwoordelijkheid opnemen van zodra de 101-centrale is overgenomen door het CIC. Het ASTRID-personeel zal volledig ten laste komen van de federale overheid. De politiezones zullen de personeelsleden die naar het CIC worden gedetacheerd door nieuw personeel kunnen vervangen.

02.03 Karine Lalieux (PS): Ik heb naar artikel 18 van het koninklijk besluit van 20 juni 2002 verwezen. De beperkte aansprakelijkheid van de korpschef van de politie van Brussel-Elsene lijkt mij toch problematisch. Ongeveer 25% van de oproepen worden overigens door een antwoordapparaat beantwoord. Men heeft de toestand dus niet onder controle en elk ogenblik kan er zich een drama voordoen.

commission. Si l'image est meilleure, tant mieux. Mais, étant conseillère communale à la ville de Bruxelles, je vois des dizaines de lettres arriver sur la table. Les 19 bourgmestres bruxellois sont mécontents. Le chef de corps de la police de la ville de Bruxelles est mécontent. Je n'ai pas inventé cette question, ce sont des échos de gens de terrain. Je ne sais pas où le Comité P a fait son enquête, mais 25% des appels téléphoniques tombent sur un répondeur, ce sont les nouveaux chiffres des deux derniers mois. Je ne crois donc pas qu'il y a maîtrise de la situation. Je suis désolée de vous le dire. On est en phase de transition, mais je ne sais pas combien de temps cela va durer car un drame peut arriver à tout instant. Il y a un réel problème à la centrale 101 de la zone 02.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

03 Vraag van de heer Walter Muls aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de aangekondigde hervorming van de Raad van State" (nr. 3818)

03 Question de M. Walter Muls au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la réforme annoncée du Conseil d'Etat" (n° 3818)

03.01 Walter Muls (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, eind juli kondigde u een hervorming van de Raad van State aan. De hervorming zoals u ze plant zou naast Wetgeving en Administratie een derde afdeling Vreemdelingenzaken oprichten.

Een van de vele maatregelen die u daaromtrent hebt aangekondigd werd voorafgegaan door de commentaar waarbij u zei dat advocaten die misbruik maken van de procedure sneller een boete zouden krijgen wegens een tergend en hopeloos geding en dat - wij gaan dan een stuk terug in de tijd - alleen pleiters met minstens tien jaar balie-ervaring bij de Raad van State zouden kunnen terechtkomen.

U hebt als argumentatie aangehaald dat sommige jonge advocaten nu hun inkomen uitsluitend bijengaren met die procedures voor vreemdelingen. Een hele generatie jonge advocaten die nog bereid is om pro Deo te werken - want dat is ook een probleem - wordt in uw voorstel uitgesloten om op te treden in die procedure omdat sommigen misbruik maken van procedures en niet bedachtzaam zijn met de beroepsmogelijkheid.

Ten eerste, ik had graag van u vernomen wat juist de redenen zijn om alleen advocaten met minimum tien jaar balie-ervaring toe te laten om op te treden voor de afdeling Vreemdelingenzaken van de Raad van State, wetende dat die grens bij de afdeling Administratie weggevallen is.

Ten tweede, is deze uitsluiting van jonge advocaten niet in strijd met het gelijkheidsbeginsel zoals het vervat zit in de Grondwet?

Ten derde, kan u garanderen dat er voldoende aanbod pro Deo zal zijn voor asielzoekers met een vraag tot rechtsbijstand?

03.02 Minister Patrick Dewael: Mijnheer de voorzitter, collega's, het voorstel om alleen advocaten met minimum tien jaar balie-ervaring toe te laten op te treden voor de Raad van State is een expliciete wens van de Raad van State zelf. Ik zou erop willen wijzen dat er op dit vlak nog niets concreet beslist is. Het is een voorstel waarbij ik de

03.01 Walter Muls (sp.a-spirit): A la fin du mois de juillet, le ministre annonçait une réforme du Conseil d'Etat. Une section Etrangers sera créée parallèlement aux sections Législation et Administration. Une amende pour procédure téméraire et vexatoire sera infligée plus rapidement aux avocats qui abusent de la procédure en appel et seuls les avocats ayant dix ans d'expérience au barreau seront encore admis à plaider devant le Conseil d'Etat.

Quelle est la raison de cette exclusion? N'est-elle pas contraire au principe constitutionnel d'égalité? Le ministre peut-il garantir un nombre suffisant d'avocats pro deo pour les demandeurs d'asile qui sollicitent une assistance en justice?

03.02 Patrick Dewael, ministre: La demande tendant à permettre uniquement aux avocats ayant dix ans d'expérience au barreau de plaider devant le Conseil d'Etat

wens van de Raad van State heb overgenomen.

Het is echter in elk geval wel zo - dat is misschien toch wel een misvatting - dat wanneer er een anciënniteitsvoorwaarde of een andere voorwaarde zou worden opgelegd deze geenszins kan beperkt worden tot advocaten die de belangen van vreemdelingen behartigen. U hebt daar natuurlijk een punt.

Zoals in het regeerakkoord en de voorbije weken in de federale beleidsverklaring is bepaald zal er overleg worden gevoerd met onder andere de balie om de regels en methodes te verbeteren die het indienen van manifest ongegronde verzoeken moeten tegengaan.

Het overleg met de balies staat op mijn agenda voor de komende dagen. Ik zal dat trouwens voeren samen met mijn collega bevoegd voor justitie.

03.03 Walter Muls (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik stelt mij gerust over het feit dat u zult overleggen met de balies. Ik ben minder gerustgesteld over het feit dat het de Raad van State is die de wens uit, want men zit met de eigenaardige situatie dat als men in de wet in rechtsmiddelen voorziet, er ook een rechtstoegang moet zijn. Als we de rechtstoegang zo veel mogelijk gaan beperken, is de vraag of het nuttig is nog over een rechtsmiddel te beschikken. Misbruiken moeten inderdaad weggewerkt worden, alleen vrees ik dat als men zou ingaan op de eis van de Raad van State, men dan een klein deel van een beroepsgroep gaat stigmatiseren, met name de jonge advocaten, die op dit ogenblik bijna de enigen zijn die bereid zijn om het soms ondankbare werk te doen. Als er effectief zo'n grens komt, in welke mate gaat men nog advocaten vinden die zullen willen werken in de huidige omstandigheden, waarbij veel zaken verplicht worden toebedeeld aan jonge stagiairs, vooral in Nederlandstalig en Franstalig Brussel.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

04 Question de Mme Corinne De Permentier au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'octroi de séjour à long terme au conjoint étranger d'une personne belge dont le mariage est simulé" (n° 3826)

04 Vraag van mevrouw Corinne De Permentier aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de toekenning van een langdurige verblijfsvergunning aan de buitenlandse echtgenoot van een Belgische onderdaan in het kader van een schijnhuwelijk" (nr. 3826)

04.01 Corinne De Permentier (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, les pratiques frauduleuses en vue de l'obtention d'un permis de séjour sont nombreuses mais parmi celles-ci, celles qui détournent l'institution du mariage de sa finalité sont plus particulièrement heurtantes. Les échevins de l'état civil sont de plus en plus confrontés aux cas de mariages blancs où le ressortissant étranger achète carrément le consentement au mariage d'un ou d'une Belge pour pouvoir s'établir chez nous; ce mariage n'étant suivi d'aucune réelle envie de vie commune et s'avérant purement fictif.

Il existe une autre pratique, plus insidieuse encore, qu'il convient de dénoncer. J'ai eu connaissance de plusieurs cas mais un m'a particulièrement émue. Il s'agissait d'une jeune Marocaine devenue

constitue un vœu explicite du Conseil lui-même. J'ai repris à mon compte cette proposition. Les conditions d'ancienneté ne peuvent évidemment s'appliquer uniquement aux avocats qui défendent les intérêts des étrangers.

Je consulterai les barreaux et le ministre de la Justice dans les jours à venir au sujet des règles et méthodes à adopter pour réprimer les requêtes manifestement non fondées introduites auprès du Conseil.

03.03 Walter Muls (sp.a-spirit): La concertation avec les barreaux me rassure. En revanche, la proposition, formulée par le Conseil d'Etat lui-même, de limiter l'accès à la justice ne me rassure pas du tout. Il est, par ailleurs, inacceptable qu'une partie d'un groupe professionnel soit stigmatisée de la sorte.

04.01 Corinne De Permentier (MR): Een van de meest verwerpelijke praktijken om op frauduleuze wijze aan een verblijfsvergunning te raken, is die van het schijnhuwelijk. De schepenen van de burgerlijke stand krijgen met die praktijken te maken, waarbij de vreemde onderdaan een Belgische onderdaan voor zijn jawoord betaalt om zich in ons land te kunnen vestigen.

Belge qui travaille aujourd'hui dans un CPAS de Bruxelles, une fille merveilleuse qui, lors d'un séjour au Maroc, a rencontré un ressortissant étranger. Cette fille est rentrée, elle a épousé ce jeune homme qui, grâce à cela, a obtenu un permis de séjour de cinq ans. A peine l'opération était-elle consommée, il l'a abandonnée et il est reparti au Maroc chercher celle qui devait venir vivre ici pour pouvoir se faire épouser à son tour un peu plus tard. Ce sont des cas de plus en plus fréquents. Cela fait sourire mais quand on voit que cette jeune femme, aujourd'hui, a envie de cesser de vivre, je peux vous dire que cela m'émeut particulièrement.

J'ai eu l'occasion de siéger à la commission des Naturalisations et je me rends compte aujourd'hui, par rapport à notre nationalité, qu'énormément de personnes profitent de cette combine pour pouvoir se marier ici, de bénéficier du permis de séjour de cinq ans et puis disparaître dans la nature.

Je voudrais savoir quelles sont les mesures que vous comptez prendre. Que peut-on faire pour lutter contre ce phénomène? Normalement, l'obtention de la nationalité requiert une vie commune d'au moins trois ans. Que se passe-t-il quand ce n'est pas le cas? Je vois aussi le nombre de dossiers de naturalisations qui vont et viennent avec un avis négatif, qui reviennent par après, des dossiers qui sont introduits treize ou quinze fois et qui reviennent toujours. Je me demande à quoi cela sert encore?

Je voudrais savoir si, dans le cas de l'abus dont cette jeune femme a été victime, il y a moyen de faire quelque chose pour éventuellement retirer le permis de séjour de ce monsieur qui est ici, qui n'a aucune volonté de s'intégrer, qui travaille au noir et qui a déjà été pris deux fois sur le fait. Comment peut-on remédier à ce genre d'abus?

Ik werd van een zeer schokkend geval op de hoogte gebracht. Een jonge Belgische vrouw ontmoette in Marokko een buitenlander, met wie ze trouwde, zodat hij een verblijfsvergunning kreeg. Hij verliet haar echter kort daarop en keerde terug naar Marokko om er met een andere vrouw te trouwen. Voor die Belgische vrouw heeft het leven niet langer zin. Dat verhaal heeft me diep geraakt.

Ik maak deel uit van de commissie voor de Naturalisaties en ik ben er mij van bewust dat men handig gebruik maakt van dergelijke constructies om een verblijfsvergunning te verkrijgen en daarna met de noorderzon te verdwijnen.

Hoe zal u tegen die praktijken optreden? Normaal gezien moet men gedurende drie jaar samenleven om recht te hebben op de Belgische nationaliteit. Wat gebeurt er wanneer dat niet het geval is? Sommige naturalisatiedossiers die een negatief advies kregen, worden wel vijftien keer opnieuw ingediend. Wat is daarvan de zin?

Ik wil graag vernemen of het, in het geval waar ik het zo-even over had, mogelijk is de verblijfsvergunning van de man in te trekken. Hij heeft geen enkele integratiewil en werkt in het zwart. Hoe kan dat soort misbruiken worden bestreden?

04.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, chère collègue, j'ai apporté des réponses à vos interrogations dans l'intervention générale relative au problème des mariages blancs et des abus du regroupement familial que j'ai faite au sein de cette commission, le 29 septembre dernier. J'en reprends les éléments.

J'ai indiqué dans ce cadre que la transposition dans le droit belge des directives européennes diverses sera l'occasion d'une révision approfondie de la procédure de regroupement familial à l'égard tant d'un ressortissant du pays tiers que d'un ressortissant de l'Union européenne.

En ce qui concerne le regroupement familial sur la base de l'article 40 de la loi de 1980, c'est-à-dire vis-à-vis de citoyens de l'Union

04.02 Minister Patrick Dewael: Op een aantal van uw vragen gaf ik al een antwoord tijdens mijn algemene toelichting over de schijnhuwelijken en de misbruiken inzake gezinshereniging op 29 september. U kan er het Beknopt Verslag nr. 349 van diezelfde datum, blz. 20-22, op naslaan. Ik wees er toen op dat de procedure van gezinshereniging ten aanzien van de Europese onderdanen en de onderdanen van derde landen grondig zal worden herzien naar

européenne, la directive n° 2004/38 précitée offre entre autres la possibilité de vérifier, sur un délai de plusieurs années, si les conditions mises au séjour des étrangers visés sont toujours réunies et de mettre fin au séjour de ceux-ci en Belgique lorsque ce n'est plus le cas. Cela me paraît fondamental.

Mon administration travaille activement à la réalisation de la transposition dans les meilleurs délais en prêtant une attention particulière à la lutte contre les abus des procédures concernées.

A ce sujet, je vous renvoie également à la déclaration de politique fédérale du premier ministre.

Il a annoncé la pénalisation des mariages simulés, ce qui me paraît la manière la plus adéquate de remédier aux abus.

aanleiding van de omzetting van Europese richtlijnen in Belgisch recht.

Wat de gezinshereniging op grond van artikel 40 van de wet van 1980 betreft, kan krachtens richtlijn 2004/38, wat de Europese onderdanen betreft, gedurende verschillende jaren worden nagegaan of betrokkene nog steeds aan de verblijfsvoorwaarden voldoet en kan aan het verblijf een einde worden gemaakt wanneer zulks niet langer het geval is.

Mijn administratie werkt aan een snelle omzetting van deze richtlijn in Belgisch recht die misbruiken van de procedures moet uitsluiten.

Ik verwijs tevens naar de federale beleidsverklaring van de eerste minister waarin de strafbaarstelling van schijnhuwelijken in het vooruitzicht werd gesteld.

04.03 Corinne De Permentier (MR): En tout cas, je vous remercie. Cela a été très clair dans la déclaration de politique gouvernementale. Je voudrais juste vous poser une question: à partir du moment où vous aurez fait la transposition, cela aura-t-il un effet rétroactif sur des cas litigieux ou bien cela ne prendra-t-il en compte que les nouveaux cas?

04.03 Corinne De Permentier (MR): De beleidsverklaring is inderdaad zeer duidelijk op dit punt. Een laatste vraag: zal de omgezette richtlijn terugwerkende kracht hebben?

04.04 Patrick Dewael, ministre: C'est une possibilité. Personnellement, j'estime que cela doit être rétroactif. Mais c'est un point à discuter en Conseil des ministres.

04.04 Minister Patrick Dewael: Over deze kwestie moet de Ministerraad zich nog buigen. Maar persoonlijk ben ik voorstander van retroactiviteit.

04.05 Corinne De Permentier (MR): Une fois de plus, je vous rejoins.

04.05 Corinne De Permentier (MR): Ik deel uw standpunt in deze.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

05 Vraag van de heer Jo Vandeuren aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de nationaliteitsverwerving en het eraan verbonden migratie-effect" (nr. 3827)

05 Question de M. Jo Vandeuren au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'acquisition de la nationalité et les effets migratoires qui en découlent" (n° 3827)

05.01 Jo Vandeuren (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is niet de eerste keer dat ik over dit onderwerp vragen stel. Er is reeds heel wat te doen geweest over een manier om greep te krijgen op het migratiefenomeen indien migratie veroorzaakt wordt door misbruik van bepaalde procedures. Het is de minister

05.01 Jo Vandeuren (CD&V): La législation actuelle relative à la nationalité comporte des éléments ayant un impact profond sur les flux migratoires. Quantité de

echter eveneens bekend dat ik voortdurend aandacht vraag voor een aantal elementen in de bestaande nationaliteitswetgeving die niet onbelangrijk zijn inzake effect op migratie.

Een tijdje geleden las ik in het Bulletin van vragen en antwoorden van de Kamer dat in de periode 1 juni 2002 tot 31 december 2003, 1371 personen de nationaliteit hebben verkregen op basis van het fameuze artikel 12bis, paragraaf 1, ten tweede. Dit betekent dat deze mensen een recht gekregen hebben op de nationaliteit omdat een van de ouders, wellicht door naturalisatie, de nationaliteit heeft verkregen. Betrokkenen bekomen dat recht omdat zij in het buitenland zijn geboren en een ouder hebben die op een bepaald ogenblik de nationaliteit verwerft. Een zeer eigenaardige vorm van nationaliteitsverwerving! Van een vermoeden van integratiebereidheid - een punt waarop deze meerderheid haar snel-Belg-wet heeft gebaseerd - is er uiteraard geen sprake vermits de betrokkene zelfs niet in België moet verblijven en geen relatie moet hebben met de samenleving in ons land. Men ontleent het recht aan het feit dat een van de ouders Belg wordt.

1371 is een behoorlijk aantal, mijnheer de minister. We weten dat het effect groter is omdat de minderjarige kinderen van de betrokkenen die Belg worden of de minderjarige kinderen die onder hun toezicht staan, eveneens de nationaliteit verwerven. Het effect door de migratie wordt nog groter omdat de omvang van de rechten inzake gezinshereniging uiteraard groter worden naarmate men al of niet EU-burger of Belg is of dat niet is. Het effect inzake migratie is groot.

Mijnheer de minister, ik stel u eens te meer dezelfde vragen. Is het voor u nog steeds niet duidelijk dat een legistische ingreep zich opdringt om dit soort effecten op het migratiebeleid te neutraliseren? Is de huidige situatie beheersbaar? Overweegt u terzake maatregelen te nemen?

05.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Vandeurzen weet beter dan wie ook dat de nationaliteitswetgeving behoort tot de bevoegdheid van de minister van Justitie. Mijnheer Vandeurzen, u moet uw vraag aan mevrouw Onkelinx richten.

Ik begrijp de opportuniteit van de vraag aan mijn adres. Tijdens een vorige commissievergadering heb ik gewezen op de wisselwerking die bestaat tussen de wetgeving van 1980 die het verblijf van vreemdelingen regelt, enerzijds, en de nationaliteitswetgeving, anderzijds.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik deel de bekommernis van de spreker. Ik heb reeds aangegeven in welke richting het dossier moet evolueren en pleeg regelmatig overleg terzake met mijn collega van Justitie. Niet alleen mondeling, maar ook schriftelijk heb ik er reeds op gewezen dat de huidige nationaliteitswetgeving effectief toelaat de verblijfswetgeving in bepaalde gevallen te omzeilen. De aanpassingen die ik heb aangekondigd in de verblijfswetgeving kunnen, mijns inziens, alleen maar stand houden indien men simultaan de nationaliteitswetgeving aanpast. Dat zal het voorwerp uitmaken van politiek overleg.

Daarmee begeef ik me niet op het domein van mijn collega Onkelinx

personnes nées à l'étranger reçoivent la nationalité belge parce que l'un de leurs parents était Belge au moment de la déclaration de nationalité. Il ne peut donc même pas être question dans ce cas d'un soupçon de volonté d'intégration. Leurs enfants mineurs d'âge reçoivent également la nationalité belge et, de plus, les droits au regroupement familial s'étendent lorsqu'on devient Belge ou citoyen de l'UE.

Une initiative législative s'impose pour contrôler l'effet migratoire. Quelles mesures le ministre envisage-t-il de prendre?

05.02 **Patrick Dewael**, ministre: La législation sur la nationalité relève de la compétence de la ministre de la Justice, mais je partage votre préoccupation. J'ai déjà signalé à la ministre de la Justice que la législation actuelle relative à la nationalité permet de contourner la législation sur le droit de séjour. J'ai également indiqué comment ce dossier devrait évoluer. La législation sur le droit de séjour ne peut être modifiée que si la législation sur la nationalité est adaptée dans le même temps.

waarvan ik me levendig kan voorstellen dat u haar over deze materie reeds ondervraagd hebt. Ik kan me eveneens voorstellen dat u het antwoord dat ik heb verstrekt zal leggen naast de antwoorden die zij verstrekt heeft en dat u met mijn antwoord opnieuw naar de commissie voor de Justitie zult gaan.

05.03 Jo Vandeurzen (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik leef inderdaad in de vaste overtuiging dat, als men maar regelmatig en hard genoeg rond de stad loopt, de muur ooit wel eens zal beginnen af te brokkelen.

Het dossier blijft mij verbazen, omdat in de wandelgangen van het Parlement iedereen blijkbaar beseft dat er enorme problemen zijn, maar het onvermogen groot is om op het vlak van de legistiek in te grijpen.

Ik heb altijd van u begrepen, mijnheer de minister, dat de nieuwe cultuur, in tegenstelling met wat er vroeger met CD&V bestond, er een is waarbij iedereen mag scoren, iedereen zijn gedacht mag zeggen en er geen vliegen worden afgevangen. Ik had gehoopt dat u zou zeggen dat er vanuit uw bevoegdheden bekeken majeure problemen zijn waaraan dringend iets moet gebeuren. Samen zouden we de minister van Justitie dan misschien ervan kunnen overtuigen om die verantwoordelijkheid te nemen.

05.04 Minister Patrick Dewael: Ik plaats mij op de lijn van de heer Leterme.

05.05 Jo Vandeurzen (CD&V): Ik zal hem de boodschap overbrengen.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

06 Questions jointes de

- Mme Corinne De Permentier au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le port de la burka" (n° 3852)

- M. Francis Van den Eynde au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le port de la burka en public" (n° 3886)

06 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Corinne De Permentier aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het dragen van de boerka" (nr. 3852)

- de heer Francis Van den Eynde aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het dragen van de boerka in het openbaar" (nr. 3886)

06.01 Corinne De Permentier (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, votre collègue Marino Keulen, ministre flamand de l'Intérieur envisage, selon la presse, d'interdire le port de la burka pour des raisons de sécurité.

L'idée est apparemment que ce type de vêtement recouvrant intégralement le corps et masquant l'identité pourrait être détourné de sa finalité et servir des intérêts criminels.

05.03 Jo Vandeurzen (CD&V): Le mur d'enceinte de la ville finit toujours par s'effriter lorsque les trompettes sonnent suffisamment fort. Ce dossier ne cesse de me surprendre. Dans les couloirs, tout le monde a conscience de l'ampleur des problèmes, mais force est de constater l'incapacité à agir par la voie législative.

Je sais que dans la culture politique actuelle, tout le monde doit pouvoir marquer des points. J'avais pourtant espéré que le ministre reconnaîtrait le problème et qu'avec son concours, nous aurions pu inciter la ministre Onkelinx à prendre les choses en mains.

05.04 Patrick Dewael, ministre: Je suis sur la même longueur d'onde que le ministre-président, M. Leterme.

06.01 Corinne De Permentier (MR): Volgens de pers overweegt Vlaams minister Marino Keulen het dragen van de burka om veiligheidsredenen te verbieden. Het hof van beroep te Luik oordeelde dan weer dat het geoorloofd is zich te laten fotograferen met een sluier die het

Par ailleurs, vous savez que la cour d'appel de Liège a décidé, le 5 janvier 2004, qu'il était licite de se faire photographier avec un voile cachant partiellement le visage. Il ne s'agit pas ici que d'un cas d'espèce. Sur la base de cette jurisprudence, n'importe quel citoyen pourrait, en raison de buts inavouables, dissimuler des traits caractéristiques pour rendre moins aisées des recherches et exiger l'insertion sur la carte d'identité ou son passeport d'une photo qui dissimulerait partiellement ses traits

Cette attitude serait extrêmement dangereuse au point de vue de la sécurité. Il ne faut pas oublier que la photo sur une carte d'identité ou sur un passeport constitue un moyen important d'identification et, éventuellement, de lutte contre la délinquance et la criminalité.

Face à cette double problématique, mes questions sont les suivantes.

1. Le dispositif légal actuel donne-t-il satisfaction aux forces de l'ordre? Les policiers disposent-ils des instruments juridiques leur permettant de contrôler avec efficacité l'identité de tout citoyen sur la voie publique? Dans la négative, conviendrait-il, par exemple, de punir le simple fait de circuler masqué dans le but de cacher son identité et d'attenter à la sécurité publique?

2. La loi sur la carte d'identité telle que lue désormais par la jurisprudence vous paraît-elle toujours efficace?

3. Disposez-vous d'informations renseignant une augmentation du port de la burka? Quelle est l'ampleur du phénomène? Y a-t-il lieu de lui apporter une réponse spécifique? Nous constatons aujourd'hui que, dans les grands marchés bruxellois dont notamment celui de Laeken, de plus en plus de femmes circulent avec la burka, complètement engraillagées et gantées. Je suis ravie que les droits de l'homme jouent pleinement dans la démocratie mais alors que l'on libère les femmes de ce terrible fardeau en Afghanistan, quand on les retrouve chez nous, on ne bouge pas! Je me demande si c'est le monde à l'envers et jusqu'où on va! Je suis très tolérante et je permets à chacun de vivre sa religion mais il ne faut quand même pas inverser les tendances.

4. Le ministre flamand de l'Intérieur a-t-il une quelconque compétence pour intervenir dans cette matière qui me paraît vous être réservée?

06.02 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik zou eerst mevrouw De Permentier willen bedanken, omdat zij mij hier in kennis heeft gesteld van rechtspraak van het hof van beroep van Luik, die ik nog niet kende en die blijkbaar in tegenspraak is met andere arresten terzake. Het is interessant om dat te vernemen.

Dat gezegd zijnde, mijnheer de voorzitter, mijnheer de vice-eerste minister, collega's, wil ik duidelijk zijn. Godsdienstvrijheid is voor mij een heilige zaak. Het gaat om de vrijheid van om het even welke godsdienst, wat niet wil zeggen dat ik van mening ben dat elke godsdienst moet worden erkend. Dat is een andere discussie. Elke godsdienst verdient vrijheid en moet vrij kunnen worden beleden, maar dat belet niet dat de vrijheid van godsdienst uiteraard moet worden ingeperkt in de bij ons geldende wetten en zeden. Als ik een iets overdreven vergelijking mag maken, mijnheer de vice-eerste

gezicht gedeeltelijk bedekt.

Is het huidige wettelijke instrumentarium toereikend in het kader van de strijd tegen de misdadigheid en de criminaliteit?

Zijn de wet op de identiteitskaart en de desbetreffende rechtspraak nog doeltreffend?

Is het dragen van de burka een veel voorkomend verschijnsel in ons land?

Is Vlaams minister Marino Keulen bevoegd om ter zake op te treden?

06.02 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Je me félicite de ce que Mme De Permentier m'informe sur la jurisprudence de la cour d'appel de Liège, qui est en contradiction avec d'autres arrêts.

La liberté de pratiquer n'importe quel culte est essentielle à mes yeux. Néanmoins, toute religion doit s'adapter à nos lois et à nos mœurs. La comparaison est bien sûr boiteuse mais nous ne saurions tolérer les religions prêchant le cannibalisme. Il est clair que la burqa ne correspond

minister – omnis comparatio claudicat – denk ik dat godsdiensten die kannibalisme op de lijken van afgestorven familieleden aanbevelen, niet duldbaar zijn bij ons, ook al zijn wij voor godsdienstvrijheid. Ik geef het nog eens toe. Het is sterk overdreven als beeld, maar ik wil alleen maar duidelijk maken dat godsdienstvrijheid één zaak is en het respecteren van onze zeden en gewoonten een andere zaak. Dat de boerka niet bij onze zeden en gewoonten hoort, is overduidelijk. Mevrouw De Permentier heeft dat zeer goed onderstreept door, onder andere, te verwijzen naar de rechten van de vrouw. Ik zal daar niet bij stil staan. Zij heeft dat voldoende in de verf gezet.

Een ander aspect waarop zij ook heeft gealludeerd, is het veiligheidsaspect. Er is een aantal maatregelen genomen door gemeenten waar traditionele carnavalvieringen plaatsvinden, maar waar men toch niet zomaar altijd gemaskerd door de straten mag lopen. Dat heeft te maken met veiligheid.

Nu wordt het fenomeen van de boerka op dit ogenblik inderdaad steeds meer zichtbaar in onze straten. Dat gebeurt niet overal. Ook dat wil ik graag toegeven. Voor zover ik weet, ziet men boerka's in Brussel, Mechelen en Antwerpen en in Maasmechelen in Limburg, als ik goed ben ingelicht. Daar heb ik ze zelf niet gezien, maar ik baseer mij op wat ik in de kranten lees. Het fenomeen breidt zich uit. Mensen vertellen mij – niet alleen op de markt van Laken, maar ook in Molenbeek of op de zondagsmarkt aan het zuidstation in Brussel – dat het fenomeen toch geregeld wordt vastgesteld.

Ik heb voor u de volgende vragen.

Mogelijkerwijze is uw Vlaamse evenknie, de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, bevoegd om terzake de gemeentebesturen te begeleiden en te informeren. Dat is één aspect. Het is duidelijk dat op dat vlak aan hem vragen moeten worden gesteld, maar hij heeft maatregelen aangekondigd.

Het veiligheidsaspect is iets anders. Ik meen toch dat ik u mag aanspreken om te vragen of men de kwestie ook vanuit dat oogpunt heeft bekeken. Onder een boerka loopt niet per se een charmante dame van allochtone afkomst, iedereen kan zich daarin verstoppen. Dat kan ook worden gebruikt voor allerlei zaken die op zijn minst de veiligheid in onze maatschappij in het gedrang brengen. Bijgevolg kan ik, meen ik, op dat vlak de federale minister van Binnenlandse Zaken ondervragen.

06.03 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, chers collègues, il relève de la compétence des communes de régler cette question au moyen d'une ordonnance de police. En effet, il s'agit ici de la compétence du conseil communal conformément à l'article 119 de la nouvelle loi communale.

Het behoort dus niet tot mijn bevoegdheid, in alle duidelijkheid, om mij uit te spreken over een initiatief van mijn collega van Binnenlandse Aangelegenheden van de Vlaamse regering. Ik kan alleen verwijzen naar de opdracht die mijn collega aan zijn administratie heeft gegeven om een soort van modelreglement op te stellen waardoor gemeenten die het verbod op het dragen van een bourka wensen in te voeren dit op autonome en vrijwillige wijze kunnen toepassen. Dat behoort dus inderdaad uitsluitend tot de bevoegdheid van de gemeenten en is dus

pas à nos mœurs ni à nos coutumes.

Mme De Permentier a déjà mis l'accent sur les droits de la femme. Il y a, par ailleurs, un aspect lié à la sécurité. Certaines communes imposent par exemple des restrictions au port du masque pendant le carnaval, précisément pour garantir la sécurité.

Le port de la burqa est de plus en plus fréquent à Bruxelles, à Malines, à Anvers et à Maasmechelen. Le phénomène continue, par ailleurs, à prendre de l'ampleur. Le ministre flamand de l'Intérieur, compétent pour l'accompagnement et l'information des administrations communales, a déjà annoncé que des mesures seraient prises.

Sous la burqa peuvent également se dissimuler des individus autres que des femmes allochtones. La question a-t-elle été examinée sous l'angle de la sécurité?

06.03 Minister Patrick Dewael: Krachtens artikel 119 van de nieuwe gemeentewet zijn de gemeenten bevoegd om deze materie te regelen.

Je ne suis pas habilité à me prononcer sur l'initiative du ministre de l'Intérieur flamand, qui a chargé son administration de rédiger un règlement-type que les communes désireuses d'interdire le port de la burqa peuvent mettre en œuvre de manière autonome et

een kwestie van lokale autonomie. Evenmin – daarmee wil ik antwoorden op uw vraag, collega Van den Eynde – valt het onder mijn bevoegdheid om hier zelf maatregelen te gaan nemen.

sur une base volontaire. Ce problème ressortit à l'autonomie locale. Je ne peux pas prendre des mesures à cet égard.

La législation belge ne prévoit pas de manière explicite l'interdiction de masquer son identité. Toute personne doit toutefois être à même de prouver son identité par tous les moyens possibles (permis de conduire, carte d'identité, personnes de confiance). Lors d'un contrôle d'identité, tout individu doit pouvoir s'identifier et la police peut contrôler les personnes dont elle soupçonne qu'elles veulent frauduleusement masquer leur identité. Si une personne refuse de décliner son identité, elle peut faire l'objet d'une arrestation administrative pour une durée maximale de 12 heures.

Volgens de Belgische wetgeving is het niet verboden zijn identiteit te verbergen maar moet men zijn identiteit tijdens een controle kunnen aantonen op straffe van een administratieve aanhouding.

06.04 Corinne De Permentier (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, cette fois, je ne suis pas d'accord avec vous à 100%.

06.04 Corinne De Permentier (MR): Ik wens in de eerste plaats te beklemtonen dat mijn betoog geen verband houdt met dat van mijn collega van het Vlaams Blok. Ik verdedig in de eerste plaats de vrijheid.

Tout d'abord, je voudrais faire remarquer que mon intervention n'a rien à voir avec celle de mon collègue du Vlaams Blok. Je tiens à défendre ici les droits et libertés de chacun. Cela me semble être une évidence.

06.05 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Je vous ai félicité, madame De Permentier.

06.06 Corinne De Permentier (MR): C'est très gentil de votre part, monsieur Van den Eynde, mais je n'ai pas besoin de vos félicitations.

06.06 Corinne De Permentier (MR): Als de gemeenten een standpunt kunnen innemen volgens hun politieke kleur, hoe zal men dan de huidige veiligheidsproblemen oplossen? Ik ben niet tevreden met uw antwoord want er blijven nog veel openstaande vragen onder andere over de tolerantiegrenzen en de actie van de federale politie. Ik maak me zorgen over de toekomst.

Mais je suis sceptique en vous écoutant, monsieur le ministre. Selon vous, il appartient à la commune et donc au bourgmestre de prendre attitude en la matière. Or, malgré les problèmes que nous rencontrons, aujourd'hui, en matière de sécurité, - M. De Crem qui nous rejoindra tout à l'heure nous parlera d'ailleurs de l'éventualité d'actes terroristes en Belgique – il apparaît, à vous entendre, que l'on pourra entrer dans les bâtiments de la Communauté européenne, dans des banques avec une burka sans que cela ne pose de problème. Dans la commune dont je suis bourgmestre, je rencontre de plus en plus de difficultés avec des femmes qui sont enrubannées dans leurs étoffes à qui l'on demande d'enlever le foulard qu'elles portent sur la tête pour se faire photographier. Parfois, on arrive presque à l'incident.

Je suis une femme moderne. Je constate que parmi les gens qui vivent chez nous, qui ont ou n'ont pas adopté la nationalité belge, nombreux sont ceux qui font des efforts de modernité et qui vivent leur foi en bonne intelligence. Toutefois, il faut bien reconnaître que le port du voile est de plus en plus fréquent. Je ne veux pas du tout entamer ici un débat sur le port du voile, mais va-t-on tolérer ce genre de pratique? Appartient-il aux bourgmestres de prendre attitude suivant leur tendance politique partant du principe que leur position sera plus sévère s'ils sont de droite ou beaucoup plus laxistes s'ils appartiennent à l'extrême gauche? Va-t-on laisser faire tout et n'importe quoi? Quelles seront les limites au niveau de la police fédérale? En fonction de quels droits nos policiers pourront-ils agir? Votre réponse ne me satisfait pas, monsieur le ministre. Ce n'est pas aux bourgmestres à prendre attitude en cette matière. Nous avons

déjà eu un débat à ce sujet en ce qui concerne des assesseurs et des présidents de bureaux de vote venus voilés, portant la djellaba et même parfois la burka et qui refusaient de saluer le juge de paix. Où allons-nous? Dites-moi si nous devons agir d'une quelconque manière car je m'inquiète pour demain.

06.07 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik feliciteer toch onze charmante collega, mevrouw De Permentier, omdat ze een moderne vrouw is. Ze heeft dat nog eens bevestigd. Ik meende dat al te hebben opgemerkt. Ze weze daarbij gelukgewenst.

Toch wil ik er haar aandacht op vestigen dat ik in dit debat de eerste was om van het begrip vrijheid gewag te maken. Zij heeft er zich daarna bij aangesloten. Ook dat vind ik zoveel te beter. Dat zij zich omwille van redenen van politieke correctheid daarna van mij distantieert, dat ben ik gewoon.

Mijnheer de minister, dat gezegd zijnde, het is natuurlijk vrij eenvoudig om te zeggen dat de Vlaamse of de Waalse minister bevoegd is. In dit geval is het de Vlaamse minister die de kat de bel heeft aangeboden door zijn maatregelen aan te kondigen. Het aspect veiligheid is echter toch een aspect waar u bekommerd om moet zijn. Het is toch ondenkbaar dat wij in onze steden zullen worden geconfronteerd met mensen die volledig, van kop tot teen – de uitdrukking is niet te sterk – gemaskerd rondlopen. Dat is toch ondenkbaar en past niet in ons straatbeeld, welke mening men ook moge hebben.

Dat past ook niet in onze visie op de wijze waarop de vrouwen in onze maatschappij functioneren. Ook daarin past dat niet.

Bovendien hebben wij toch te maken met het feit dat de betrokkenen blijkbaar veel minder respect hebben voor de wetten bij ons dan wat men van hen mag verwachten.

In de gegeven omstandigheden zou een alerte regering, en zeker een alert beleid van Binnenlandse Zaken, wel wat meer maatregelen mogen treffen dan doodgewoon de paraplu open te trekken en te verklaren dat niet zij maar de Vlaamse of de Waalse minister bevoegd is.

06.08 Minister Patrick Dewael: Mijnheer de voorzitter, er moeten drie zaken worden onderscheiden.

Ten eerste, wij moeten ons niet begeven op het bevoegdheidsdomein van anderen. De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden heeft een initiatief aangekondigd. Laat het duidelijk zijn dat hij daarvoor bevoegd is, vermits het een bevoegdheid van de gemeenten betreft. De minister kan die aangelegenheid regelen volgens artikel 119 van de nieuwe gemeentewet. Dat is trouwens een initiatief dat ik persoonlijk kan onderschrijven.

Ten tweede, mevrouw De Permentier heeft mij vragen gesteld over identiteitscontrole. Ik neem de vraag er even bij. Dat gaat over "des règles relatives au fait de masquer son identité et le déroulement des contrôles d'identité".

Daarmee bevestig ik nogmaals dat op het vlak van de identiteitscontrole er eigenlijk geen probleem is. Voor iedereen die

06.07 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mme De Permentier est certes une femme moderne, mais j'ai été le premier à parler de liberté dans ce débat. Peu me chaut si elle prend à présent ses distances à mon égard pour rester 'politiquement correcte', j'ai l'habitude de ce genre d'attitude.

Le ministre flamand des Affaires intérieures a attaché le grelot au collier du chien, mais c'est le ministre Dewael qui doit se soucier de l'aspect sécuritaire. N'est-il pas inimaginable que des femmes ou d'autres personnes puissent se promener complètement masquées dans nos villes? Les intéressés respectent moins nos lois qu'on ne pourrait l'escompter. Le ministre doit prendre des mesures, plutôt que d'éluder sa responsabilité.

06.08 Patrick Dewael, ministre: Il est préférable que je ne m'aventure pas sur le domaine de compétence d'autres ministres. Le ministre flamand des Affaires intérieures a annoncé une initiative concernant une compétence des communes. Je me réfère à l'article 119 de la nouvelle loi communale. Je puis d'ailleurs souscrire personnellement à cette initiative.

Mme De Permentier m'a interrogé sur le contrôle d'identité. Il ne se pose aucun problème sur ce plan.

moet worden gecontroleerd op zijn identiteit, zijn de mogelijkheden voorhanden om dat ook effectief te doen.

S'il est question d'aller plus loin et de prendre des mesures de portée plus générale, il faut le dire mais il s'agit alors d'un autre débat. Si l'on fait allusion, par exemple, à la loi interdisant le port du voile qui a été adoptée en France, je suis prêt à mener le débat mais cette question déborde mes compétences et dépasse le débat que nous tenons aujourd'hui.

Daarover wil ik het debat voeren, mijnheer Van den Eynde. Er zijn twee aspecten die in de vraagstelling naar voren zijn gekomen. Minister Keulen heeft in de Vlaamse regering zijn verantwoordelijkheid genomen door te verwijzen naar een type van gemeentereglement inzake het dragen van de boerka. Op het vlak van de controle van de identiteit doe ik geen paraplu open: de bestaande wetgeving is voldoende. Wil men verder gaan, dan moet men dat zeggen en bereid zijn om het debat te voeren. Ik heb het debat al enkele keren aangezwengeld en ik wil het met iedereen aangaan.

06.09 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, ik houd de twee debatten uit elkaar. In Frankrijk werden er problemen gemaakt over het dragen van de hoofddoek, en dan alleen in scholen en openbare gebouwen. Uiteraard mag de hoofddoek in Frankrijk op straat worden gedragen. De boerka is wat anders. Wie de boerka draagt, is per definitie niet meer herkenbaar. Vanzelfsprekend mag de politie de identiteit nagaan. Het probleem is dat, wanneer zo iemand een bank binnenkomt, men niet weet wie het is. Daar is er een veiligheidsprobleem. Het is meer een probleem van veiligheid dan een gevoel van onveiligheid, zoals het zo dikwijls wordt genoemd.

06.10 Corinne De Permentier (MR): Je voudrais finir sur une petite note d'humour. Pour la "Journée de la Femme", j'ai proposé qu'on vienne toutes en burka le jour des votes en plénière. Comme cela, on verrait si M. De Croo est capable de dire qui sera là et qui sera absente. Cela pourrait être intéressant.

Le **président**: Je vous remercie pour votre proposition très constructive.

06.11 Patrick Dewael, ministre: Je suis sûr qu'il vous reconnaîtra.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

Le **président**: Les questions n°s 3658 de M. Perpète, 3860 de Mme Taelman, 3866 de M. Chastel ainsi que les interpellations n°s 440 et 441 de Mme Nagy sont reportées.

07 Question de M. Mohammed Boukourna au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les politiques européennes d'immigration et d'asile concernant les centres de transit" (n° 3885)

07 Vraag van de heer Mohammed Boukourna aan de vice-eerste minister en minister van

Als het de bedoeling is meer algemene maatregelen te nemen, naar het model van de wet die het dragen van een hoofddoek verbiedt in Frankrijk, bijvoorbeeld, dan moet dat worden gezegd. Maar dat zou een ander debat zijn.

Le gouvernement flamand a abordé ces deux aspects de la question. Le ministre, M. Marino Keulen, a pris ses responsabilités.

Pour contrôler l'identité de quelqu'un, la législation actuelle suffit. Si certains veulent aller plus loin, je suis disposé à en débattre.

06.09 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Le voile et la burqa sont deux questions radicalement différentes. Une femme vêtue de la burqa est totalement méconnaissable. La police peut la contrôler mais si elle entre dans une banque, cela pose problème. Donc, tout en n'ayant rien à voir avec le sentiment d'insécurité, ce vêtement comporte un risque réel sur le plan de la sécurité.

06.10 Corinne De Permentier (MR): Ter gelegenheid van de vrouwendag zal ik voorstellen dat alle volksvertegenwoordigsters in burka naar de plenumvergadering komen om te stemmen. Wij zullen zien of de heer De Croo ons herkent...

06.09 Minister Patrick Dewael: Wees gerust! Hij zal u herkennen.

Binnenlandse Zaken over "het Europese immigratie- en asielbeleid met betrekking tot de transitcentra" (nr. 3885)

07.01 **Mohammed Boukourna** (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, je voudrais intervenir sur le débat de la politique d'asile européenne qui connaît un certain nombre de confusions depuis quelques mois, voire quelques années.

Pour rappel, en septembre 2002, le Haut Commissariat aux Réfugiés était à l'origine d'une opération "Convention Plus" encourageant, d'une part, le maintien des réfugiés dans leur région d'émigration et, d'autre part, l'idée d'une rétention des "faux" réfugiés au sein des centres fermés à l'intérieur des frontières de l'Union.

Ruud Lubbers, haut commissaire aux réfugiés des Nations unies depuis le 1er janvier 2001, adresse, en novembre 2003, une mise en garde aux Etats membres de l'Union européenne. Il rappelle la nécessité de garantir le respect des droits de l'homme dans la mise en œuvre des politiques d'asile.

En mars 2003, l'Angleterre fait la proposition d'une politique de mise en place de "centres de transit" hors des frontières de l'Union européenne. Les pays évoqués pour accueillir ces centres sont alors la Croatie, la Turquie, le Maroc, l'Ukraine ou encore le Kenya. Mais au mois de juin suivant, lors du Sommet européen de Thessalonique, la proposition britannique est mise de côté. Le choix est alors de donner la priorité à la conclusion d'accords de réadmission des migrants conclus par les Etats membres avec les pays d'émigration.

Le 21 juillet 2004, le ministre de l'Intérieur allemand propose la création, en Afrique du Nord, de centres fermés destinés à instruire les demandes d'asile de migrants vers l'Europe. Rappelons que l'idée déclencha une vive polémique au sein du gouvernement allemand, se heurtant notamment à l'opposition du ministre des Affaires étrangères.

Les ministres de l'Intérieur du G5 européen se sont réunis à Florence les 17 et 18 octobre derniers. Cette initiative prévoit la création d'une institution européenne qui recevrait et examinerait les demandes d'asile hors de l'Europe. Ces ministres n'ont pas pu rapprocher leurs points de vue sur le projet germano-italien.

Suivra à l'agenda un sommet qui réunira, le 5 novembre 2004, les 25 chefs d'Etat et de gouvernement pour définir l'avenir de la politique d'asile et d'immigration de l'Union européenne. L'idée et la volonté d'une externalisation du traitement de l'asile hors des frontières de l'Union européenne ont refait surface par l'intermédiaire des ministres de l'Intérieur allemand et italien.

Ce projet est inquiétant et ce pour plusieurs raisons.

Premièrement, nous assistons à un glissement selon lequel les migrants ne sont plus des personnes auxquelles il faut éventuellement apporter une protection, mais un danger dont l'Europe doit se protéger.

Deuxièmement, ce glissement est perceptible depuis les attentats du 11 septembre, car c'est désormais ouvertement que les migrants sont

07.01 **Mohammed Boukourna** (PS): De Duitse minister van Binnenlandse Zaken stelde voor in Noord-Afrika gesloten centra op te richten, waar de aanvraag van asielzoekers die naar Europa willen komen, zou worden onderzocht. Het idee asielaanvragen buiten de grenzen van de Europese Unie af te handelen, schijnt dus de kop op te steken. Dat is een gevaarlijke evolutie: de migranten worden niet langer gezien als mensen die bescherming nodig hebben, maar als een gevaar waartegen men zich moet beschermen.

De ministers van Binnenlandse Zaken, die op 1 oktober in Nederland vergaderden, gingen het debat over het asiel- en immigratiebeleid in de Europese Unie aan.

associées à la menace terroriste.

Troisièmement, la politique européenne de l'immigration et de l'asile ne se conçoit plus que sous la forme d'une lutte contre un danger et des ennemis. Cette politique gagnerait à inclure dans ses préoccupations fondamentales les raisons de l'immigration: le sous-développement, les conflits armés, les génocides, la complaisance vis-à-vis de régimes liberticides et totalitaires.

Monsieur le ministre, j'en viens à mes questions. Réunis aux Pays-Bas, les ministres de l'Intérieur de l'Union européenne ont engagé, le vendredi 1er octobre 2004, un débat sur l'avenir de la politique d'immigration et d'asile dans l'Union européenne.

1. Quels ont été les thèmes abordés et les pistes d'avenir envisagées ou écartées?
2. A-t-on soulevé une quelconque interrogation sur les liens entre les risques accrus que prennent les migrants pour accéder à l'Europe et les raisons qui les poussent à tant de sacrifices?
3. Des pistes ont-elles été envisagées pour les pays pressentis pour accueillir ces centres d'accueil sur leur territoire et qui n'ont pas signé la Convention de Genève sur les réfugiés?
4. Quelles sont les tendances de prises de position des autres ministres de l'Intérieur de l'Union européenne?
5. Quelle est votre position dans ce débat?
6. Enfin, que pouvons-nous attendre des rencontres qui se sont achevées ce dimanche 18 octobre ainsi que de celle qui aura lieu le 5 novembre 2004 au niveau des chefs d'Etat et de gouvernement?

07.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, chers collègues, la présidence néerlandaise avait inscrit un seul et unique point à l'ordre du jour du Conseil informel des 30 septembre et 1er octobre à Scheveningen: un échange d'idées sur le futur programme pluriannuel, programme qui devra être approuvé le 5 novembre 2004 durant le Conseil européen par les chefs d'Etat et de gouvernement.

Ce programme pluriannuel constitue la suite logique et appropriée des conclusions du Conseil de Tampere de 1999 qui, ces cinq dernières années, ont constitué les jalons de notre politique visant ainsi la création d'un espace de liberté, de sécurité et de justice.

En ce qui concerne plus particulièrement les questions relatives à l'asile, la présidence néerlandaise avait proposé d'aborder deux problématiques spécifiques:

- Quelles perspectives pour la deuxième phase de la politique européenne commune en matière d'asile?
- Comment renforcer la capacité de protection et quelles solutions durables dans les régions d'origine?

Ces thèmes ont fait l'objet d'une récente communication de la Commission qui aborde notamment l'idée d'une meilleure intégration des questions relatives à l'asile et à l'immigration dans la politique extérieure de l'Union européenne. Il s'agit ainsi de traiter les causes fondamentales des migrations, d'améliorer l'accès à une véritable protection, de soutenir les régions de transit et d'origine et ce, en instaurant des partenariats avec ces régions ainsi que des programmes de protection régionaux et des programmes de réinstallation.

07.02 Minister Patrick Dewael: Op de vergadering in Scheveningen van 30 september en 1 oktober stond er één enkel punt op de agenda: een gedachtewisseling over het meerjarenprogramma, dat op 5 november zal moeten worden goedgekeurd en het logische verlengstuk van de besluiten van de Raad van Tampere vormt.

Inzake het asielbeleid werden de vooruitzichten voor de tweede fase van het gemeenschappelijke Europese beleid en de middelen voor een betere bescherming en duurzame oplossingen voor de landen waaruit de vluchtelingen afkomstig zijn, besproken.

De voornamelijk door Duitsland en Italië geopperde mogelijkheid om opvangstructuren op te richten in Noord-Afrika heeft niet geleid tot de indiening van een concreet voorstel, wat de pers daarover ook mag beweren. Het Duits-Italiaanse initiatief werd door de meeste

L'approche intéressante de ces questions souhaitée par la présidence néerlandaise, bien que supportée explicitement par le commissaire Vitorino et l'ensemble des Etats membres, n'a pu exclure le débat sur les projets soutenus essentiellement par l'Allemagne et l'Italie.

Mon collègue Otto Schily, à la lumière des récents afflux en Méditerranée de « boat people » venant de l'Afrique du Nord, a réintroduit l'idée de créer des structures d'accueil pour des demandeurs d'asile en Afrique du Nord, structures où un premier examen des demandes pourrait être effectué par des instances européennes d'asile.

Mais aucune proposition concrète n'a été déposée et beaucoup de questions restent sans réponse.

Qui seront les gestionnaires de ces centres? Quid de leur organisation? Quid en cas d'octroi du statut? Quid en cas d'éloignement? Quel pays tiers désigner? Quelle compensation accepter? Il y a donc plus de questions que de réponses.

Par conséquent, même si l'idée de pouvoir traiter un jour des demandes d'asile dans la région ou en dehors de l'Union européenne n'a pas été exclue, la plupart des Etats membres ont réagi de façon très réservée à la proposition allemande et italienne.

Je me suis également prononcé sur ce sujet ainsi que sur les questions identifiées par la présidence, qui me paraissaient d'ailleurs plus fondamentales pour l'avenir de notre politique d'asile européenne. J'ai ainsi insisté sur le message erroné diffusé par la presse quant à la teneur des débats sur les questions d'asile. La presse a, à plusieurs reprises, sous-entendu que l'essentiel du débat porterait sur cette non-proposition allemande – je répète: non-proposition car, comme je l'ai déjà dit, rien n'a vraiment été proposé par le collègue allemand. Plusieurs journaux ont annoncé que les ministres de l'Intérieur européens débattaient de la question des centres de transit au nord de l'Afrique comme s'il s'agissait d'un fait accompli, d'une décision prise; certains allant jusqu'à dire que nous en étions à débattre des questions logistiques et autres petits détails pratiques à régler. Ceci est totalement faux! Ne donnons pas de faux messages à nos citoyens. Ce genre de pratique ne peut que nourrir les extrémismes de tout bord, je répète, de tout bord!

Par ailleurs, cette proposition n'a pas de sens à ce jour. Nous en sommes aux premières directives à transposer dans nos législations nationales, directives qui nous permettront à court et moyen terme d'harmoniser nos procédures et le concept d'asile, et, dès lors, d'exporter en quelque sorte un modèle, un label européen qui n'existe aujourd'hui que sur papier. Il y a lieu de se concentrer sur la mise en place concrète de notre régime d'asile européen. Ensuite, nous verrons comment il peut être appliqué en dehors de nos frontières. A l'instar de Ruud Lubbers, haut commissaire européen, et du commissaire Antonio Vitorino, je suis pour la recherche de solutions dans la région. En d'autres termes, pour des solutions qui tiennent compte d'un véritable partenariat avec les pays d'origine et de transit et ce, en développant davantage la dimension extérieure de la politique d'asile européenne.

lidstaten erg koel ontvangen. Het voorstel heeft trouwens op dit ogenblik geen zin: de harmonisering van de verschillende Europese benaderingen van de asielproblematiek staat nog in haar kinderschoenen. Hoe kan men in deze omstandigheden een model uitvoeren dat enkel op papier bestaat?

Ik ben voorstander van het zoeken naar oplossingen in de regio door de externe dimensie van het Europese asielbeleid verder uit te bouwen. In dat verband heeft de Commissie een proefproject aangekondigd dat ertoe strekt de regelingen inzake asiel in Noord-Afrika te verbeteren; de transitcentra komen daarvoor niet in aanmerking.

Bovendien mag men de andere dimensies van het immigratiebeleid niet uit het oog verliezen, namelijk een dynamischer en adequater terugnamebeleid.

L'Europe, monsieur le président, dispose de moyens budgétaires pour cette problématique. A cet égard, la Commission et les Etats membres pourraient élaborer, conjointement avec des pays tiers et en étroite concertation avec le Haut commissariat aux réfugiés, des programmes pluriannuels flexibles, basés sur le partage des responsabilités. A cet égard, la Commission a annoncé un projet pilote soutenu par les Nations Unies visant à améliorer les systèmes d'asile dans les pays d'Afrique du Nord.

Ce projet comprend l'élaboration de lois, la formation de fonctionnaires, l'assistance aux ONG afin d'augmenter leur capacité. Il y a lieu de noter que les centres de transit ne font nullement partie de ce projet.

Mais ce débat sur l'asile ne doit pas nous faire perdre de vue les autres dimensions de la politique d'immigration, à savoir une politique de réadmission plus dynamique et plus appropriée aux défis qui se posent à nous, ministres de l'Intérieur européens. S'il est bien un domaine où la dimension européenne est la seule pertinente, où l'action européenne peut avoir une plus-value, c'est en matière de retours. La conclusion de l'accord de réadmission, la négociation pour l'obtention de laissez-passer, les facilitations de transit entre pays européens sont nombre de thèmes que l'Europe se doit de traiter efficacement.

07.03 Mohammed Boukourna (PS): Monsieur le président, je remercie le ministre pour sa réponse. La proposition de M. Schily est une vraie information. Que cette proposition soit concrète ou pas, il n'en reste pas moins que l'interrogation est présente. Vous venez vous-même d'évoquer un certain nombre de questions auxquelles il faudra répondre à terme.

Au-delà de ces questions, ce qui m'inquiète c'est qu'au moment venu, ces centres vont se trouver dans un environnement qui est celui des pays du Sud. Parmi ces pays, un certain nombre n'ont pas la même conception que nous de la Convention de Genève. Qui assumera la responsabilité de cette conception, parfois très obtuse dans la Convention de Genève, de la protection des minorités?

Je m'inquiète également de ce que ces centres vont générer à terme. Ne vont-ils pas créer un appel d'air qui devra être supporté par ces pays? Rappelons-nous l'exemple du nord de la France, de Sangatte, qui a débouché sur une inflation de pratiques maffieuses dont ont été victimes ces migrants. Cela n'a pas du tout empêché le trafic clandestin entre la France et l'Angleterre.

Voilà mes inquiétudes. Je crois néanmoins que le principe de cette proposition s'inscrit dans des démarches futures.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

08 Vraag van mevrouw Greta D'hondt aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de elektronische identiteitskaart" (nr. 3913)

08 Question de Mme Greta D'hondt au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la carte d'identité électronique" (n° 3913)

08.01 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de

08.01 Greta D'hondt (CD&V): En

minister, collega's, ik heb met aandacht de vragen, interpellaties en antwoorden van de voorbije weken gelezen, die over de elektronische identiteitskaart werden gesteld.

Ik ben een believer in de elektronische identiteitskaart. Ik geloof dat dit instrument, ondanks zijn gebreken, op niet al te lange termijn zijn nut en rol kan bewijzen. Daarom heeft de gemeente waar ik thuishoor en waar ik schepen voor informatica ben, eraan gehouden om, toen wij geen pilootgemeente mochten zijn, toch een van de eerste gemeenten in Vlaanderen te zijn die in het project instapten. Ik verwijs naar de terechte vragen en bekommernissen van een aantal collega's. Ook wij waren ontgoocheld dat wij slechts een personeelslid kregen in plaats van de verwachte twee. Ook wij hadden eigenlijk gedacht twee pc's, printers en kaartlezers te krijgen, maar dit was niet het geval. Wij hebben dan zelf geïnvesteerd, een tweede computer aangekocht en twee computers van de bevolkingsdienst laten omswitchen, zodat onze vier loketten beschikbaar waren en de burgers die zich zouden komen aanbieden zijn voor een elektronische identiteitskaart, een zeer goede dienstverlening zouden krijgen.

Wij zijn dus blinkend en afgestoft begonnen op de eerste werkdag van oktober. Na een inlooperperiode van enkele uren, vlotte dat goed. Het probleem was evenwel dat wij al ons personeel en al onze gemeenteraadsleden hadden uitgenodigd om een nieuwe identiteitskaart af te halen. Wij hadden de kaarten van de laatste weken opgespaard, om daarmee te kunnen starten. Na twee dagen waren wij door onze voorraad heen. Er waren geen personeelsleden, geen gemeenteraadsleden en geen Chinese vrijwilligers meer om een elektronische identiteitskaart te komen halen. Wij vernamen van Binnenlandse Zaken dat wij tot einde van deze maand zouden moeten wachten eer de lijsten ons zouden worden toegestuurd.

Mijnheer de minister, ik heb de eerste dag dat wij begonnen, ruim een halve dag op de bevolkingsdienst van de gemeente doorgebracht, om te zien hoe vlot dit zou verlopen. Wat mij daarvan is bijgebleven is oefening kunst baart. Als men elke dag slechts een paar elektronische identiteitskaarten kan afleveren, kan ons personeel die ervaring niet opdoen.

Vandaar mijn vraag, mijnheer de minister. Wat is er eventueel misgelopen dat wij de levering niet krijgen met de regelmaat die wij zouden mogen verwachten? Ik maak van de gelegenheid gebruik om uw aandacht erop te vestigen – misschien ten overvloede omdat het al veel gebeurd is – dat de zendingen die de burgers ontvangen met de PIN- en PUC-code, niet van de beste kwaliteit zijn. Bij het openen gebeurt het vaak dat de inkt verdwijnt en dat de PIN- en PUC-code niet meer te lezen zijn.

Bovendien is het papier van zo'n lichte kwaliteit dat ik vrees dat vele van die blaadjes, wanneer ze in de brievenbus vallen, tussen de reclamebladen verzeild zullen geraken.

Dat is echter slechts een praktische bekommernis. Het gaat er vooral om hoe het nu zit met het overmaken van de lijsten van de burgers die in aanmerking komen voor een nieuwe identiteitskaart.

tant qu'échevin de l'Informatisation de la commune de Zele, je suis convaincue des avantages de la nouvelle carte d'identité électronique. Après les communes pilotes, Zele est d'ailleurs l'une des premières communes où le nouveau système est instauré. Les investissements logistiques nécessaires ont été consentis à cet effet. Au moment de la mise en œuvre du système, le 1er octobre 2004, les premières cartes ont été délivrées sans difficultés au personnel de la commune. Notre réserve de volontaires est toutefois épuisée pour l'instant. Selon des informations récentes, le ministère de l'Intérieur ne devrait fournir que fin octobre à la commune de Zele les listes des citoyens susceptibles de recevoir la carte d'identité électronique.

A quoi faut-il imputer ce retard? Le ministère de l'Intérieur envisage-t-il d'améliorer la qualité des courriers comprenant les informations codées envoyés aux citoyens?

08.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, de regionale afvaardiging van het Rijksregister heeft contact opgenomen

08.02 **Patrick Dewael**, ministre: La section régionale du Registre

met de dienst bevolking van de gemeente Zele om de stand van zaken inzake de overschakeling naar de elektronische identiteitskaart na te gaan. Uit deze contacten blijkt dat door de gemeente voor de overgangperiode de volgende praktische afspraken werden gemaakt.

Ten eerste, sommige burgers hebben de voorbije maanden nog een oproepingskaart ontvangen voor een klassieke identiteitskaart. Als zij zich met deze kaart aanbieden, wordt het nodige gedaan voor het invullen van het basisdocument dat noodzakelijk is om een elektronische identiteitskaart aan te vragen.

Ten tweede, de gemeente is gestopt met het zenden van de oude basisdocumenten waarover ze nog altijd beschikt, naar de firma die de klassieke identiteitskaart produceert. Met andere woorden, in de overgangperiode wordt, wanneer de burgers dat vragen, de elektronische identiteitskaart al aangemaakt voor degenen die nog worden opgeroepen om een klassieke kaart te krijgen.

Ten derde, de klassieke identiteitskaarten die nog toekomen in de gemeente, worden overhandigd aan de burgers. Zij kunnen ook vragen om een nieuwe elektronische identiteitskaart te mogen ontvangen. Volgens mijn informatie – ik zeg wel, volgens mijn informatie – is er geen sprake van een vertraging. U hebt dat zelf ook aangegeven. De uitreiking is gestart in de gemeente Zele. De gemeente zal eerstdaags, zegt men mij, een nieuwe lijst ontvangen met de volgende reeks van burgers die moeten worden uitgenodigd om hun identiteitskaart te laten vervangen door – vanaf nu dus – de elektronische identiteitskaart.

08.03 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik was zo fier als een gieter dat we met de gemeente Zele met de elektronische identiteitskaart konden beginnen. Het is dus geen kwestie van negatieve kritiek te uiten.

Echter, de voorbije weken hadden wij een voorraad opgespaard voor mensen die nog een klassieke identiteitskaart konden hebben. Wij hebben hen gevraagd nog even te wachten als zij bijvoorbeeld niet op reis moesten vertrekken. Zij konden immers kiezen. U gaat mij nu toch niet zeggen dat ik vanavond aan het personeel van de gemeente Zele moet vertellen dat het te snel werkt. Na twee dagen waren wij al doorheen die voorraad. Wij konden wel verder, want wij konden nog een categorie oproepen, maar het is toch aangewezen te wachten op de officiële lijsten. Er was dus een “gap” tussen de eerste dagen van oktober 2004 en de levering van de nieuwe lijsten.

Ik weet dat onze gemeente werd gecontacteerd en iedereen trekt er zijn plan. Om de investering en de inzet van het personeel rendabel te maken, hadden wij echter veel vroeger over het materiaal moeten kunnen beschikken. Met de voorraad die wij hadden opgespaard, konden we echt niet langer voortdoen dan twee dagen. Wij hebben aan iedereen die nog is opgeroepen voor de klassieke identiteitskaart gevraagd of hij geen nieuwe wil. Het is dus geen kwestie van afremmen. Wij hebben gewoon geen materiaal meer. Ik wil dat maar aanhalen.

Als er nog gemeenten instappen – wij waren de eerste –, moet ofwel aan hen worden geadviseerd nog twee tot drie weken te wachten,

national a pris contact avec le service Population de la commune de Zele au sujet des accords concrets applicables au cours de l'actuelle période transitoire. Les citoyens qui reçoivent aujourd'hui encore une lettre de convocation en vue de l'obtention d'une carte d'identité classique recevront automatiquement une nouvelle carte électronique. La commune de Zele n'envoie plus de données au fabricant des cartes classiques.

Il n'est aucunement question de retard. La délivrance des nouvelles cartes a débuté à la date convenue. Le service Population de Zele recevra prochainement une nouvelle liste de citoyens qui seront invités à venir prendre réception d'une carte d'identité électronique.

08.03 Greta D'hondt (CD&V): Je déplore que la délivrance des cartes électroniques au personnel communal ne puisse être immédiatement suivie de la délivrance de ces cartes aux autres citoyens de la commune de Zele, parce qu'il faut encore attendre les listes du ministère de l'Intérieur. Il en résulte une perte de temps inutile.

ofwel moeten de bevoegde diensten zorgen dat het materiaal aanwezig is. Het is het ene of het andere.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Le **président**: La question n°3929 de M. Devlies est reportée. Les questions n°s 3954 et 3957 de M. Dirk Claes sont reportées.

Président: Mohammed Boukourna.

Voorzitter: Mohammed Boukourna.

09 Question de M. André Frédéric au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les contrats "Plans drogue" " (n° 3986)

09 Vraag van de heer André Frédéric aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de drugplancontracten" (nr. 3986)

09.01 André Frédéric (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, je souhaiterais attirer votre attention sur la situation un peu particulière dans laquelle se trouvent les villes et communes qui bénéficient depuis 2001 d'un plan "drogue"; 29 villes et communes sont concernées. Et si on l'on considère le travail avec les communes voisines, cela représente 87 entités locales, pour un budget annuel de 1.417.950,96€.

Nous connaissons bien les objectifs de ce plan qui sont la prévention des nuisances publiques liées à la drogue et la coordination locale des actions en matière de toxicomanie. Comme pour les années précédentes, un arrêté royal est nécessaire pour pouvoir exécuter cette décision en 2004. A ce jour, nous sommes toujours en attente de l'approbation de cet arrêté royal par le ministre du Budget, bien que l'inspection des Finances ait donné un avis favorable sur ce texte.

En l'absence de ce texte, les 29 villes et communes bénéficiant d'un plan "drogue" fonctionnent actuellement sans base légale et sans contrat depuis le 1er janvier 2004. Les 70% du subside versé chaque année pour le fonctionnement des projets n'ont pu être liquidés aux communes. Par ailleurs, aucun nouveau projet ou demande de glissement budgétaire n'a pu être initié au cours de l'année 2004.

Je ne vous cache pas le sentiment d'incertitude des villes et communes concernées qui sont dans l'attente d'une information claire sur le devenir des contrats "Plans drogue" ainsi que sur le versement de leur subside pour 2004.

Monsieur le ministre, pourriez-vous m'informer précisément de l'évolution de ce dossier? Avez-vous des contacts à ce sujet avec votre collègue du Budget? Vous a-t-il donné des assurances en la matière? Je voudrais également profiter de l'occasion pour vous demander quelles sont vos intentions quant à la poursuite ou à l'amplification éventuelle de ces contrats pour 2005.

09.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, chers collègues, mon administration a entamé la procédure relative à l'arrêté royal de base des plans "drogue" en décembre 2003. Le projet d'arrêté royal relatif aux contrats "Plans drogue" a été soumis au conseil de l'inspection des Finances qui a donné un avis favorable en date du 16 décembre 2003. En janvier 2004, j'ai reçu l'arrêté royal.

09.01 André Frédéric (PS): Zolang de minister van Begroting, en dit ondanks het gunstig advies van de Inspectie van Financiën, het koninklijk besluit niet heeft goedgekeurd dat nodig is om uitvoering te geven aan het drugplan 2004, werken de 29 steden en gemeenten met een dergelijk plan sinds 1 januari 2004 in de illegaliteit en kunnen ze hierover geen contract meer afsluiten. Heeft u ter zake uw collega van Begroting gecontacteerd? Heeft hij u toezeggingen gedaan? Zal u deze contracten in 2005 verder zetten of eventueel zelfs uitbreiden?

09.02 Minister Patrick Dewael: Het ontwerp van koninklijk besluit over de drugplancontracten werd voorgelegd aan de Inspectie van Financiën die op 16 december 2003 een gunstig advies heeft

J'ai assuré le suivi de la procédure pour demander l'avis de mon collègue Vande Lanotte, vice-premier ministre et ministre du Budget. J'attends sa réponse.

Pour répondre à votre deuxième question, je puis vous dire que l'année 2005 sera considérée comme une année charnière comme c'est le cas pour les contrats de sécurité et de prévention, décidés lors du Conseil des ministres sur la sécurité des 30 et 31 mars 2004.

09.03 André Frédéric (PS): Monsieur le président, j'ai bien entendu la réponse du ministre de l'Intérieur.

J'ai pris acte du fait que le ministre du Budget tardait quelque peu à remettre son avis. Parler d'un sujet, c'est bien, mais le faire progresser, c'est encore mieux.

Je peux bien réagir à titre personnel, mais j'ose penser qu'une demande expresse du ministre de l'Intérieur pourrait faire aboutir ce dossier qui pose un réel problème pour le financement de ces plans dans les communes. Vous savez que le budget 2005 des pouvoirs locaux sera bientôt élaboré. Or, les interrogations à ce sujet subsistent.

Je vous remercie pour la réponse relative à l'année charnière. A l'occasion, nous verrons peut-être ce que les mots sous-entendent. Mais j'attire vraiment votre attention sur l'importance de régler ce problème de financement des plans dans les communes concernées.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

*Président: André Frédéric, président.
Voorzitter: André Frédéric, voorzitter.*

10 Interpellatie van de heer Pieter De Crem tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de mogelijke dreiging van terroristische aanvallen in ons land" (nr. 411)

10 Interpellation de M. Pieter De Crem au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "une possible menace d'attentats terroristes dans notre pays" (n° 411)

10.01 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, gelieve mij ervoor te verontschuldigen dat ik mijn interpellatie niet kon houden op het ogenblik bepaald op de agenda, maar dat is te wijten aan omstandigheden buiten mijn wil om.

Mijnheer de minister, ik wil die interpellatie herleiden tot de waarschuwingen die in meerdere landen, vooral van de Europese Unie, werden geuit, met betrekking tot een mogelijke dreiging van terroristische aanslagen. Onze regering heeft gezegd dat er geen enkele vrees is voor dergelijke aanslagen in ons land.

Mijn interpellatieverzoek dateert eigenlijk van de maand september. Ondertussen is er al een hele tijd vervlogen. Ook werd er een beleidsverklaring uitgesproken, waarin maatregelen worden

gegeven. Ik heb het koninklijk besluit in januari 2004 ontvangen. Vervolgens werd het advies van mijn collega van Begroting gevraagd. Ik wacht nog op zijn antwoord.

Ook voor de veiligheids- en preventiecontracten waartoe op de Ministerraad van 30 en 31 maart 2004 gewijd aan de veiligheid beslist werd, wordt 2005 een scharnierjaar.

09.03 André Frédéric (PS): Ik neem er nota van dat de minister van Begroting nagelaten heeft tijdig zijn advies te verstrekken. Daardoor komt de financiering van deze plannen in de gemeenten ernstig in het gedrang.

10.01 Pieter De Crem (CD&V): Notre gouvernement affirmait il y a quelque temps qu'à l'inverse d'autres pays européens, la Belgique n'avait pas à craindre d'attentats sur son territoire. Mais la situation peut bien sûr changer rapidement.

La déclaration de politique générale annonçait plusieurs mesures de lutte contre le terrorisme. Je me pose quelques questions à cet égard.

aangekondigd met betrekking tot terrorismebestrijding.

Wij zijn het er natuurlijk allemaal over eens dat de bestrijding en het in kaart brengen van eventuele dreigingen, een bijzonder belangrijke zaak en eigenlijk een prioritair aandachtspunt is. De tekst van de beleidsverklaring heeft een aantal vragen opgewekt. Daarover wil ik het hebben, gekoppeld aan de tekst van mijn oorspronkelijke interpellatie.

De interpretatie van de tekst was dat er een nationale coördinatiestructuur zou worden opgezet. Ongeacht het feit dat de dreiging niet nieuw is – ze is eigenlijk ontstaan in de voordagen van 11 september 2001 – en de bijzondere dreigingen die zich op ons grondgebied bevinden, zijnde vooral de NAVO in Evere en de inplanting van de Europese instellingen te Brussel, had ik een concrete vraag over die nationale coördinatiestructuur, die het samenbrengen van bepaalde diensten beoogt, met name of deze materie behoort tot de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Zaken, van de minister van Justitie of van de minister van de Kanselarij. Ik vraag dat omdat het algemeen crisiscentrum dat zich, voor zover ik weet, onder uw bevoegdheid bevindt, nog steeds bestaat.

Wat mij het meest interesseert, is de positie en de samenstelling van de AGG, de Antiterroristische Gemengde Groep. Graag had ik geweten hoe die tot stand komt en in welke mate die operationeel zou zijn. Heeft de AGG ook een operationeel verlengstuk bij andere ministeries? Ik wil eigenlijk terugkoppelen naar het verleden, waarbij de concurrentie tussen bepaalde diensten ervoor zorgde dat minstens de informatie-uitwisseling en ook het operationele soms eens te wensen overlieten.

Indien dat zo zou zijn, indien de operationele kant wordt opgevoerd, zou het koninklijk besluit – want het is geen wet – inzake de AGG moeten worden aangepast. Ik meen ook dat zij die de dienst AGG bevolken toch een veiligheidsattest zouden moeten hebben. Er zal dan minder betwisting zijn inzake de leden van de Veiligheid van de Staat die informatie zouden doorgeven.

Daarmee kom ik tot mijn punt, te weten het doorgeven van informatie, het filteren ervan, de interne en de externe controle vormen natuurlijk nog altijd een probleem. Het doorgeven van informatie in real time, dus op het juiste moment, doorheen vele filters, blijkt toch problematisch te zijn. Daarmee raak ik wellicht een teer punt aan.

Uw en mijn bekommernis, mijnheer de minister, moet zijn dat informatie, wanneer zij doorkomt, op een goede wijze doorkomt en zo nodig gedecodeerd en gefilterd wordt, en wordt doorgegeven aan de juiste informatiedragers. Belangrijk in heel deze aangelegenheid is – zonder polarisering – de maatregel die onze buurlanden waaronder Nederland, het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Duitsland, hebben genomen. Ik kan mij niet inbeelden dat er via Interpol en aanverwante organisaties geen informatie-uitwisseling zou zijn.

Ten slotte, wil ik u de misschien wel belangrijkste vraag stellen. Zijn er indicaties, niet meteen van de voorbereiding van terroristische aanslagen, maar van het feit dat ons land het doelwit zou kunnen zijn van terroristische aanslagen of minstens van destabilisering?

Quelle sera la composition de la structure de coordination nationale annoncée? Qui en sera responsable, le ministre de l'Intérieur, le ministre de la Justice ou la Chancellerie? Quelle est la composition du Groupe interforces antiterroriste (GIA)? Je tiens à souligner dès à présent qu'une concurrence éventuelle entre les ministères pourrait compliquer la collaboration.

Le GIA a-t-il une compétence opérationnelle? Si tel est le cas, il me semble opportun de publier un nouvel arrêté royal à ce sujet. L'obligation pour le personnel de disposer d'une habilitation de sécurité ne constitue pas à mes yeux un luxe superflu. L'information transmise doit être dûment filtrée et contrôlée. La manière d'opérer est importante. A l'heure actuelle, il subsiste des failles.

Qu'en est-il aujourd'hui de la menace terroriste sur notre territoire?

10.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, de beschermingsmaatregelen in geval van een mogelijke dreiging, worden altijd voorgesteld door het crisiscentrum, op grond van een evaluatie en een analyse van de dreiging door de Antiterroristische Gemengde Groep. De AGG betreft in haar evaluatie informatie van inlichtingen- en veiligheidsdiensten in binnen- en buitenland. De evaluatie gebeurt permanent en steunt op onder meer een wekelijkse vergadering met alle inlichtingen- en politiediensten.

Het spreekt voor zich dat de Belgische diensten in nauw contact staan met hun buitenlandse collega's, met het oog op uitwisseling van informatie of analyses. In het voorbeeld dat u aanhaalt, bleek uit de gemeenschappelijke analyse dat soortgelijke maatregelen als in Nederland, het land dat op dat ogenblik rechtstreeks werd geviséerd, in ons land niet gerechtvaardigd waren. Er werden wel meer discrete voorzorgsmaatregelen door het crisiscentrum vastgelegd, maar het is niet omdat de toestand in naburige landen andere maatregelen vergt, dat er sprake kan zijn van een gebrek aan waakzaamheid. Waakzaamheid blijft in al deze analyses het devies. Dat spreekt voor zich.

Geen enkele van de beide inlichtingendiensten, dat wil ik duidelijk preciseren, valt onder mijn bevoegdheid. In dat verband kunnen parlementaire vragen worden gesteld aan Justitie en Defensie. Ik wil wel opmerken dat beide diensten uiteraard aanwezig zijn bij de de AGG die instaat, ik wil dat benadrukken, voor een permanente samenwerking en wisselwerking tussen deze diensten. Over de goede samenwerking wordt er bovendien ook gewaakt – dat hebt u ook aangestipt – door het College van inlichtingen en veiligheid bij de Kanselarij, waar de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, evenals de gerechtelijke autoriteiten, geregeld samenkomen.

Het concept is vrij duidelijk De AGG, als een centraal kruispunt voor alle informatie inzake terrorisme, is eigenlijk het operationele orgaan. Het College van inlichtingen van inlichtingen – daarboven staat het Interministerieel Comité voor inlichtingen en veiligheid – is het beleidsorgaan. Er is dus het operationele, enerzijds en het beleidsmatige, anderzijds.

Om deze werking verder te optimaliseren is door de regering bepaald, ik verwijs naar de beleidsverklaring van vorige week, ten eerste, de samenstelling van de AGG verder uit te breiden met andere diensten die nuttige informatie inzake terrorisme zouden kunnen aanleveren – ik denk daarbij bijvoorbeeld aan de diensten van de Douane of Buitenlandse Zaken – en, ten tweede, de samenstelling van het College van inlichtingen en veiligheid verder uit te breiden met vertegenwoordigers van de ministers van Justitie, Defensie en Binnenlandse Zaken.

Het is de bedoeling de synergie tussen de AGG aan de ene kant en het college aan de andere kant te maximaliseren en de voorzitter van het college en het hoofd van de AGG nauwer te laten samenwerken. Laat duidelijk zijn dat de veiligheids- en inlichtingendiensten verantwoordelijk zijn voor een snelle toelevering van beschikbare informatie aan de AGG. De AGG valt of staat met de informatie en de inlichtingen die vanuit diverse diensten worden toegespeeld.

10.02 **Patrick Dewael**, ministre: Les mesures de sécurité nécessaires sont toujours proposées par le centre de crise sur la base des informations du Groupe interforces antiterroriste (GIA). Les membres du GIA se réunissent chaque semaine avec les services de police et de renseignement. Ils sont également en contact permanent avec les services étrangers.

Aucun de ces deux services de renseignement ne relève de ma compétence. Il convient donc de poser aux ministres de la Justice et de la Défense les questions qui s'y rapportent. Ces deux services sont bien sûr présents dans le GIA, tout comme la Chancellerie et les différents services de police.

En tant que carrefour d'informations, le GIA est l'organe opérationnel, tandis que le Collège du Renseignement et de la Sécurité est l'organe de direction en matière de lutte contre le terrorisme.

Le gouvernement a l'intention d'étendre le GIA en y intégrant d'autres services utiles, comme les douanes. Quant au Collège, il sera complété par des représentants des ministres de la Justice, de l'Intérieur et de la Défense. Enfin, nous veillerons à ce que le président du Collège et la direction du GIA collaborent plus étroitement.

La loi sur la police intégrée confie la lutte antiterroriste à la police fédérale qui dispose pour cette mission de 27 services judiciaires déconcentrés et d'un service central. Nous renforcerons celui-ci ainsi que les principaux Services Judiciaires de l'Arrondissement (SJA). Quant à la police locale, elle joue également un rôle majeur sur le plan de la collecte d'informations. Je songe par exemple aux Carrefours d'Informations d'Arrondissements

Ten derde, de wet op de geïntegreerde politie, meer specifiek het koninklijk besluit van 3 september 2000 met betrekking tot de commissaris-generaal en de algemene directies van de politie, vertrouwt de gespecialiseerde opdrachten met betrekking tot de aanpak van het terrorisme toe aan de federale politie. De federale politie beschikt hiervoor over 27 gedeconcentreerde gerechtelijke diensten met gespecialiseerde onderzoekers en over één centrale dienst, DJP/Terro en Sekten, ter coördinatie en ter ondersteuning. Deze centrale dienst en de belangrijkste GDA's op het niveau van terrorisme worden versterkt. Dat is het resultaat van de bijzondere Ministerraad van 30 en 31 maart jongstleden.

Ook de lokale politie speelt in de informatie-inwinning een belangrijke rol die kan bijdragen tot het voorkomen van terroristische activiteiten. Om de informatie-uitwisseling op het lokale niveau te optimaliseren beschikt de bestuurder-coördinator over diverse mechanismen zoals het arrondissementeel informatiekruispunt, AIK; het arrondissementeel opsporingsprogramma bestuurlijke politie en het bestuurlijk overlegplatform.

De samenwerking tussen de lokale en de federale politie op het vlak van het terrorisme werd ook vastgelegd in het Nationaal Veiligheidsplan 2003-2004. Dit plan bepaalt dat de federale politie, de GDA's, de lokale politie moet aansporen om in contactpunten te voorzien voor de gespecialiseerde bestuurlijke informatie-inwinning en dit vooral in die korpsen die op hun grondgebied worden geconfronteerd met groeperingen die bekend staan voor hun subversief of extremistisch karakter.

In het recent Nationaal Veiligheidsplan 2004-2007 wordt deze samenwerking voortgezet. Zo is er voor 2005 bepaald dat de federale politie minimum één informatiesessie per jaar zal organiseren ten behoeve van deze contactpunten van de lokale politie. De prioritaire fenomenen en de mogelijke meerwaarde van de lokale politie zullen worden toegelicht. Ook in het verleden vonden er reeds in nagenoeg alle arrondissementen dergelijke vergaderingen plaats. De lokale politie doet daar nog steeds steeds frequent een beroep op de federale politie om informatiesessies te krijgen over terrorisme.

Ook de verschillende politiescholen doen frequent een beroep op de centrale dienst DEP Terrorismen en Sekten. Bovendien stelt de centrale dienst maandelijks een rapport op over terrorisme, dat ter beschikking wordt gesteld van de directeur-coördinator die op zijn beurt het document verder kan verspreiden bij al de lokale korpsen. Ook de analyses over bepaalde concrete fenomenen van de centrale dienst DEP Terrorismen, worden altijd terbeschikking gesteld van de dirco. Verder kan de lokale politie altijd terecht bij de federale politie, bij de GDA of de centrale dienst, voor alle gewenste steun, hetgeen meerdere korpsen geregeld doen. Een vijftal maanden geleden heb ik een overleg gehad met alle dirco's die mij, mits een aantal suggesties, hebben verzekerd dat deze afspraken naar behoren functioneren.

Wat de bescherming van gebouwen en personen op het grondgebied naar aanleiding van een bepaalde dreiging in een bepaalde lokale zone betreft, worden de samenwerkingsmodaliteiten bepaald in een ministeriële richtlijn gekend onder MFO 5 en dit onder de coördinatie van het crisiscentrum van de regering.

(CIA). Le plan national de sécurité pour 2004-2007 prévoit la poursuite de la collaboration entre les polices fédérale et locale. Dans la pratique, la police fédérale organise déjà régulièrement des sessions d'information destinées à tous les points de contact locaux. En outre, la police locale peut toujours faire appel à la police fédérale en cas de besoin. Et elle y fait appel régulièrement.

Ainsi qu'il a été décidé par directive ministérielle, la protection des personnes et des bâtiments est assurée en collaboration avec la cellule de coordination du centre de crise.

Mijnheer de voorzitter, dit zijn een aantal elementen van antwoord op de vragen van de heer De Crem.

10.03 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de minister, het koninklijk besluit van 1992 bepaalt, mijns inziens, niet langer meer op een zuivere manier de contouren van de huidige terrorismedreiging. Ik ben van oordeel dat een nieuw koninklijk besluit moet worden uitgevaardigd.

U zou een nieuw koninklijk besluit kunnen uitwerken waardoor u kan anticiperen om tegen de dreiging - ze wordt niet gespecificeerd - in te gaan. Dit is een voorstel met betrekking tot de wetgeving of de organisatie.

Sinds 1992 is er een aantal communicatietechnieken bijgekomen, zoals het e-mailverkeer, het internet, het satellietverkeer, het telefoonverkeer, bijeenkomsten van personen, die richtingaanwijzend kunnen zijn voor bepaalde intenties. Ik ben ervan overtuigd dat zowel de SGR, de ADIF en de Veiligheid van de Staat hierop controles uitvoeren.

Laten we veronderstellen dat er een dreiging is.

Stel dat men internationaal, via Interpol, de informatie krijgt dat er een toegenomen dreiging is. De AIK's waarnaar u verwijst, spelen een rol, maar ik denk dat ze een bescheiden rol spelen, te meer omdat het AIK in Brussel, dat zichzelf een beetje beschouwt als de geestelijke en fysieke erfgenaam van het vroegere gerechtelijke arrondissement met betrekking tot de gerechtelijke politie van Brussel, eigenlijk om historische redenen in het Brusselse alle gegevens daaromtrent ontving. In welke mate is dat AIK - het zijn er eigenlijk verschillende, als we de politiehervorming in Brussel-Hoofdstad overzien - de positieve draaischijf om alle informatie te onderscheppen, te verwerken en operationeel te begeleiden? Wij kunnen het draaien of keren zoals we willen, maar de belangrijkste dreigingen bevinden zich in de hoofdstedelijke structuur van Brussel.

Ik zou opteren voor een nieuw koninklijk besluit, omwille van goed bestuur en dergelijke. De bedreigingen zijn eigenlijk gelinkt aan de vestiging van de Europese Unie in Brussel, de NAVO in Evere en, afgeleid, de NAVO in Casteau. Ik meen dat we daaromtrent een aantal operationele zaken zouden moeten kunnen doen.

Stel dat er een dreiging is, zonder dat ze wordt uitgevoerd. Wat is de hiërarchie? Ik vind persoonlijk dat niet alleen de minister van Landsverdediging of de minister van Justitie, maar ook u, de minister van Binnenlandse Zaken, daarin een bijzonder belangrijke rol heeft te spelen. U bent bevoegd voor de binnenlandse veiligheid; de minister van Landsverdediging is bevoegd via ADIV voor militaire veiligheid en daarnaast zijn er natuurlijk nog een aantal andere zaken die via de minister van Justitie worden geregeld. Ik vind dat in dat koninklijk besluit een aantal zaken moeten worden gespecificeerd.

Stel dat er iets gebeurt. Er is een terroristische dreiging die zich vertaalt in een aanslag. Waar zit de hiërarchie van de normen? Wie is de eerste verantwoordelijke, niet de eindverantwoordelijke, maar het aanspreekpunt? Ik meen dat daarvan dringend werk moet worden gemaakt. Ik laat het aan uw inzicht over om daarvoor een hiërarchie

10.03 Pieter De Crem (CD&V): Je préconise la promulgation d'un nouvel arrêté royal sur la lutte contre le terrorisme, celui de 1992 n'étant plus actuel. Contrairement à ce qui était le cas en 1992, les terroristes peuvent aujourd'hui recourir à divers types de nouveaux médias, tels que l'e-mail et la communication par satellite.

Je me demande si le CIA de Bruxelles - où se concentre la principale menace - est en mesure de fonctionner comme une plateforme efficace dans le cadre du traitement de l'information.

En cas de menace ou d'attentat terroriste, les ministres de la Défense, de la Justice et de l'Intérieur doivent jouer le rôle qui leur est dévolu. Le nouvel arrêté royal doit préciser où se situe le premier point de contact. Il convient de désigner un chef général de la sécurité chargé d'organiser la sécurité intérieure et extérieure. Bien entendu, j'espère que nous ne serons jamais victimes d'un tel attentat.

vast te leggen. Als er ooit iets gebeurt, zal de vraag rijzen wie de eerste verantwoordelijke is. Ik zou er ook willen op aandringen dat u in uw nieuw koninklijk besluit - als er een komt - een algemene chef Veiligheid benoemt die eigenlijk de eindverantwoordelijke is en ook de interne en externe controle centraliseert.

Ik hoop, ten slotte, dat wij nooit tot een discussie moeten komen in het Parlement waarin de operationaliteit van dat alles getoetst moet worden. Tot daar mijn interpellatie.

Motions **Moties**

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.
Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Pieter De Crem et Jef Van den Bergh et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Pieter De Crem
et la réponse du vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur,
recommande au gouvernement

- de coordonner la collaboration entre les divers services associés à la lutte antiterroriste;
- de prêter dans ce cadre une attention particulière aux échanges d'informations entre ces services en veillant à ce qu'ils s'effectuent toujours rapidement et correctement;
- d'adapter l'arrêté royal concernant le GIA aux nécessités d'une lutte antiterroriste coordonnée.”

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Pieter De Crem en Jef Van den Bergh en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Pieter De Crem
en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken,
beveelt de regering aan

- de samenwerking van de verschillende diensten betrokken bij de terrorismebestrijding te coördineren;
- hierbij bijzondere aandacht te besteden aan een snelle en correcte doorstroming van de informatie tussen de verschillende diensten;
- een aanpassing door te voeren van het koninklijk besluit met betrekking tot de AGG aan de noden die zich stellen in de aanpak van een gecoördineerd antiterrorismebeleid.”

Une motion pure et simple a été déposée par M. Mohammed Boukourna.

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heer Mohammed Bourkourna.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.
Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

11 Interpellatie van de heer Pieter De Crem tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de opvolging van het tussentijds rapport van de begeleidingscommissie" (nr. 444)

11 Interpellation de M. Pieter De Crem au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le suivi du rapport intermédiaire de la commission d'accompagnement" (n° 444)

11.01 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijn tweede interpellatie gaat over een aangelegenheid die ons als lokale bestuurders natuurlijk aanbelangt, namelijk de stand van zaken van de begeleidingscommissie van de politiehervorming op lokaal vlak.

Ik weet dat wij hier ongeveer een jaar geleden dat rapport hebben besproken dat – ik wik mijn woorden – een pijnlijk document was,

11.01 Pieter De Crem (CD&V): Cette interpellation a trait à l'état d'avancement des travaux de la commission d'accompagnement. La réforme des polices est un échec au niveau local. Les administrations locales ont émis

omdat werd aangetoond dat de politiehervorming zeker op lokaal vlak geen succes was. Ik heb het dan puur over de lokale pijler van de hervorming. Ik ben ervan overtuigd dat de minister van Binnenlandse Zaken, die eigenlijk de burgemeester van België is, om het zo te zeggen, en die de voorzitter is van alle politiechefs, of die zonechef is van de zovele politiezones in het land, begrijpt dat de lokale pijler van de hervorming vrij problematisch blijft.

Over het federale deel van de hervorming zal ik het natuurlijk niet hebben. Dat hebben wij al in een aantal andere interpellaties kunnen doen. U bleef wel buiten schot, maar er is de weerkerende en steeds harder wordende kritiek vanuit de lokale besturen dat wij in een problematische situatie zijn beland, zeker wat de rekrutering van nieuwe agenten betreft. De begeleidingscommissie heeft gefocust op de lokale politie. De financiering van de zones is een bijzonder groot twistpunt geweest. Er was de basisdotatie; er was de sociale dotatie 1 en 2; er was de discussie over de aanvaardbare meerkosten en over de budgettaire neutraliteit, waarover wij het nog lang hebben gehad vóór u minister van Binnenlandse Zaken werd. Toen hebben wij die hele problematiek gehad van de indexering van de basisnotatie, dan de overgangsmaatregelen waarbij tegen 2004 moest gewerkt worden aan een nieuwe financieringswet, en zoveel meer.

Ik wil genereus zijn. Als lokaal bestuurder en voorzitter van een politiecollege en een beetje als tolk van zovele personen met dezelfde functie zie ik, nu de begrotingsronde afgerond is, dat men rekening moet houden met "nieuwe methoden van financiering van de zones". Zo staat het er. Het probleem is echter dat de financieringswet er nog altijd niet is. De vraag is dus hoe men de begroting heeft kunnen opmaken wanneer men rekening heeft gehouden met een norm die nog niet bestaat.

Wij staan hier met vragen namens zovele lokale besturen. Is er al een ontwerptekst klaar? Kunt u meer bijzonderheden geven over het nieuwe financieringssysteem? Nog deze ochtend kreeg ik een brief met dezelfde vraag van een burgemeester die niet partijgebonden is, uit een zone met burgemeesters van verschillende partijen.

De tweede problematiek die we moeten aankaarten, is die van het eenheidsstatuut. U weet ook hoe dat statuut tot stand is gekomen. Dat was in de nadagen van 1999, net voor de gemeenteraadsverkiezingen en aan de vooravond van het Europees kampioenschap voetbal in Brussel. Ik wil daar niet op terugkomen.

Feit is dat de hervorming staat of valt met de integratie van de verschillende diensten. Het is ondertussen 2004 en ik zie vandaag nog altijd dat de rust in verband met het statuut nog niet is gevonden. Het arrest van het Arbitragehof, volgens hetwelk het mammoetbesluit onder andere een schending van het gelijkheidsbeginsel inhoudt, fietst daar nog altijd tussen. Er moet dus een antwoord komen op dat fameuze arrest, maar de knip zit op de beurs en u weet evengoed als ik dat, wanneer men aan het arrest tegemoet wil komen, het een zware financiële inspanning zal vergen. Wij hebben op dit moment geen antwoord van de regering gezien. Het resultaat zal natuurlijk een verbreking van het mammoetbesluit binnen de kortste keren zijn.

Het statuut bevat daarenboven cumulatieve premies. Wij gaan er natuurlijk mee akkoord dat het statuut van een politieagent moet

de serieuze critiques à cet égard, principalement en ce qui concerne le recrutement de nouveaux agents. Le financement des zones de police était et demeure le principal point litigieux. En tant que bourgmestre, je suis moi-même président d'un collège de police et je me demande comment établir un budget en équilibre. Le nouveau financement des zones doit être appliqué, mais la loi de financement n'est toujours pas finalisée. Comment convient-il de procéder? Un texte existe-t-il à ce sujet?

Le succès de la réforme dépend de l'intégration des différents services de police et du statut unique. Des efforts financiers considérables sont nécessaires pour se conformer à l'arrêt de la Cour d'arbitrage relatif à l'arrêté Mammouth. Le gouvernement n'a pas encore résolu ces problèmes et le statut Mammouth sera probablement annulé.

Ce statut inclut d'ailleurs de nombreuses primes cumulatives, ce qui entraîne une véritable chasse aux primes. Il convient d'autre part d'appliquer le principe d'une rétribution proportionnée aux prestations. La Cour des comptes constate toutefois qu'en conséquence de l'adoption du nouveau statut, les officiers sont en surnombre dans 96 zones, ce qui met en péril la capacité opérationnelle et les chances de promotion. Le gouvernement doit proposer une adaptation du statut et déposer un projet à la Chambre d'ici à la fin de cette année car l'adaptation du mécanisme du tapis rouge prend cours le 1er janvier 2005.

Le gouvernement a-t-il élaboré des solutions conformément à l'arrêt de la Cour d'arbitrage? Quand le projet sera-t-il déposé à la Chambre? Contient-il des éléments concernant le tapis rouge?

gevaloriseerd worden en dat ook het principe van loon naar werken gehonoreerd moet worden. Alleen zeg ik – en dat beseft u ook – dat we eigenlijk een nieuw statuut hebben gecreëerd, met name een statuut van de premiejagers, die op een bijzonder vakkundige, afgemeten manier op zoek gaan naar bepaalde premies voor bepaalde diensten bij bepaalde korpsen. Ik wil niet veralgemenen, maar dat is alvast de algemene indruk.

Ik wil zelfs niet zeggen dat het de bedoeling was van de auteurs van het nieuwe statuut; alleen stellen we dat in de praktijk vast.

Er is ook de problematiek van de rode loper. Die rode loper krijgt een metafoor in het rapport van het Rekenhof wanneer het hof het heeft over het "waarborgen van een minimale dienstverlening inzake politiezorg". Het Rekenhof heeft vastgesteld dat de meeste politiezones veel te veel officieren lijken te tellen. Die situatie, die voortvloeit uit de vroegere toestand en uit de inschakelingregels in het nieuwe statuut waarvan de gevolgen nog steeds niet zijn uitgewerkt - hier wordt gealludeerd op de rode loper -, kan de operationele capaciteit van de betrokken zones en de bevorderingsmogelijkheden van het personeel in het gedrang brengen. Het probleem van het Mexicaanse leger is eigenlijk geen fictief maar een operationeel probleem. Het Rekenhof heeft uitgaande van de situatie van 31 december 2002 die realiteit vastgesteld in 96 politiezones.

Mijnheer de minister, meer nog dan een antwoord op mijn vragen, vraag ik u een oplossing. U moet vóór het einde van dit jaar met een ontwerp ter aanpassing van het statuut naar de Kamer, want de regeling van de rode loper gaat in op 1 januari 2005.

Ik heb terzake drie vragen.

Hebt u reeds afdoende oplossingen gevonden als antwoord op het arrest van het Arbitragehof?

Wanneer mogen we de behandeling van het betreffende ontwerp in de Kamer verwachten?

Bevat het ontwerp ook een nieuwe regeling inzake de problematiek van de rode loper?

Ik kom nu tot het punt van de informatiedoorstroming en informatieverwerking. Hier kan ik de link leggen met de vorige vraag. ASTRID bestaat sinds 1998. Er is een proefzone in Oost-Vlaanderen. Ik meen dat onze voormalige collega Charles Janssens nog altijd voorzitter is van ASTRID. Omdat ASTRID deels verouderd is en slechts ten dele toegankelijk is, rijst de vraag of verdere investeringen in ASTRID nog wel de moeite waard zijn.

De problematiek van de AIK's en CIC's is bekend. De bemanning van die diensten blijft voor onzekerheid zorgen. U zal dat als burgemeester en als minister van Binnenlandse Zaken evengoed weten als ik. Er was het standpunt dat de investeringen in de apparatuur ten laste van de federale overheid zouden vallen. Daarna zouden de kosten van de bemanning federaal worden gedragen. Nu zouden de kosten voor de lokale personeelsleden die naar het CIC worden gedetacheerd, volledig worden terugbetaald, terwijl slechts 50% van de maaltijdvergoedingen en 50% van de vergoedingen voor

Dans l'intervalle, le réseau d'information et de communication Astrid est devenu partiellement obsolète et inaccessible. Les investissements planifiés sont-ils dès lors encore justifiés?

L'affectation de personnel aux carrefours d'information d'arrondissement (CIA) et aux centres d'information et de communication (CIC) reste incertaine. Initialement, le coût du personnel et des équipements devait être pris en charge par les autorités fédérales. Il est à présent recouru à la police locale, en contrepartie d'une indemnisation partielle seulement pour les zones. Un grand nombre de zones refusent, dès lors, de fournir du personnel. A quand un arrêté d'exécution des articles 96 et 96bis ?

Les traitements n'ayant pas été régularisés, le fonctionnement du secrétariat social GPI est compromis. L'absence de régularisation a déjà mis un grand nombre de policiers en difficulté. Qu'en est-il de cette régularisation? Des propositions ont-elles été formulées en ce qui concerne les directeurs coordinateurs (dirco)? Quel est leur rôle précis? Sera-t-il renforcé?

de trajectkosten woonplaats-detachering van het lokaal personeel van de AIK zouden worden terugbetaald.

Veel zones weigeren het personeel ter beschikking te stellen, en terecht, want er bestaat een heel grote rechtsonzekerheid over de al dan niet terugbetaling van het door hen gedetacheerde personeel. U weet net als ik dat veel zones daar heel grote bezwaren bij hebben. De vraag is dan wanneer de uitvoeringsbesluiten bij de artikels 96 en 96bis worden gerealiseerd.

De problematiek van het uitblijven van de regularisatie van de lonen brengt ons ook bij de werking van het SSGPI. Ook met betrekking tot het afleveren van attesten inzake de zitpenningen, kwamen heel wat personeelsleden en mandatarissen te laat toe. Dit bracht hen in de problemen want hun inkomsten werden in een bepaald fiscaal jaar het voorwerp van een stijging, waardoor ze bepaalde tegemoetkomingen in rook zagen opgaan. Sommigen waren niet meer verzekerd bij de ziekteverzekering omdat hun aangiftes niet in orde waren.

Ik rond af. Wat is de toestand van de regularisatie met betrekking tot de lonen en met betrekking tot de positie van de dirco? Zouden wijzigingen aangewezen zijn? Het heeft te maken met het mandaat van de dirco. Werden er voorstellen uitgewerkt? Wat is zijn toekomstige rol? Wordt de positie van de dirco ten opzichte van zijn collega's in de arrondissementele zones, versterkt?

11.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, in het regeerakkoord werd bepaald dat er een nieuw financieringsmechanisme tot stand zal worden gebracht. Dat maakt ook het voorwerp uit van discussie in de begeleidingscommissie. De hiervoor uitgewerkte concepten zullen verder met behulp van wetenschappelijke ondersteuning worden uitgewerkt.

Als ik mij niet vergis, heeft de begeleidingscommissie daarbij een bepaalde timing gehanteerd, maar in het regeerakkoord gebeurde dat niet. Het is wel zo dat op de bijzondere ministerraad van 30 en 31 maart 2004 het principe is weerhouden dat het nieuwe financieringsmechanisme hoe dan ook wetenschappelijk moest onderbouwd worden en dat men derhalve daarvoor de nodige tijd moet kunnen uittrekken. Wat is dan ook het tijdsschema dat ik zou willen aanhouden? De regering heeft dat eigenlijk overgenomen tijdens de opmaak van de begroting voor 2005. U weet dat voor 2004 het huidige mechanisme werd bevroren, met uitzondering voor zones die solidariteit verstrekken. Zones die solidariteit verstrekken, zullen een gedeelte gecompenseerd krijgen van hetgeen ze ter beschikking stellen aan de andere zones. Ook voor dienstjaar 2005 en 2006 zullen we het systeem zo verder laten lopen, met dien verstande dat de solidariteitsverstrekkers telkens voor een gedeelte zullen worden gecompenseerd. De compensatie zal altijd worden verzekerd vanuit het solidariteitsfonds. Voor 2007 moet men dan klaar zijn, niet alleen met het nieuwe systeem, maar ook met de financieringswet die op dat ogenblik in het Parlement goedgekeurd zal moeten zijn, inclusief alle politieke debatten die daarmee gepaard zullen gaan en inclusief opnieuw het overleg met steden en gemeenten. Die nieuwe financieringswet moet dan rekening houden met de specificiteit en de diversiteit, maar ook met de fiscale draagkracht van elke gemeente of elke stad.

11.02 **Patrick Dewael**, ministre: L'accord de gouvernement prévoyait un nouveau mécanisme de financement que la commission d'accompagnement est en train d'examiner. Les principes en seront affinés sur la base d'un appui scientifique.

La commission d'accompagnement se fonde sur un calendrier qui n'existe pas dans l'accord de gouvernement. Mais, lors du Conseil des ministres spécial des 30 et 31 mars 2004, nous avons décidé de prévoir le temps nécessaire pour faire bénéficier ce dossier d'une assistance scientifique

En ce qui concerne 2004, le mécanisme actuel est gelé, à l'exception des zones qui témoignent de solidarité et qui bénéficieront de compensations. Il en ira de même en 2005 et en 2006. Nous puiserons dans le fonds de solidarité les moyens requis. En 2007, le nouveau mécanisme et la nouvelle loi de financement seront prêts. Il importera au préalable que toutes

Het huidige systeem dat we nu toepassen is gebaseerd op het model van de KUL. Dat systeem zal nog een aantal jaren effectief worden aangehouden. Het is de bedoeling met de nodige wetenschappelijke ondersteuning maar ook goed voorbereid, goed geconcentreerd met steden en gemeenten en goed besproken in het Parlement tot een nieuw systeem te komen. Ik ben niet van plan mij halsoverkop in een debat te gooien en te zeggen dat we dat nu zo zullen aanpassen. Men zou dan immers binnen de kortste keren alle steden en gemeenten - terecht - naar hier zien komen om te protesteren en dat is niet mijn manier van werken.

Ten tweede, wat uw vragen over het Arbitragehof betreft, is er een ontwerp van wet klaar. Ik heb de opmerkingen daaromtrent van de Raad van State ontvangen. Wij we zijn bezig het ontwerp wat bij te sturen op basis van het advies van de Raad van State. In de eerstkomende weken en binnen de gestelde timing zal dit ontwerp in het Parlement worden ingediend.

Ten derde, wat ASTRID en het CIC betreft, weet u dat de regering voor ASTRID heeft beslist de bestaafing voor rekening van de federale overheid te nemen. De werkzaamheden van de CIC's zijn opgedeeld in een luik *call taking* - de telefoonaanname - en een luik beheer van de uitrukploegen - het *dispatching*. Voor de *call taking* zal een beroep worden gedaan op burgers die afkomstig zijn van de overheidsbedrijven, zoals onder meer Belgacom. Voor de *dispatching* wordt er verder beroep gedaan op politiemensen. De loonkosten hiervan zijn voor rekening van de federale overheid. Het is wel de bedoeling dat de zones blijven investeren in de bezetting van het CIC. De deelname van het lokale niveau aan de bestaafing aan de CIC's is algemeen aanvaard als een grote meerwaarde voor de efficiëntie en de werking. De lonen van de lokale gedetacheerden zullen door de federale politie worden teruggestort aan de desbetreffende zones.

Voor de zones die zich inschrijven in het CIC-verhaal, zowel wat bestaafing als *dispatching* betreft, is in een eenmalige enveloppe van 10.000 euro voorzien. Met deze enveloppe zal de zone in het bezit worden gesteld van een *dispatching*toestel. Met dit toestel kan men in de lokale politiezone de bewegingen van de ploegen volgen die worden aangestuurd vanuit het CIC. Dat laatste is belangrijk. Ik had immers onmiddellijk gevoeld dat er, behalve het financiële aspect - wie gaat dat betalen en zullen de zones daarvoor voor een stuk worden vergoed? - men ook te maken had met het element van de aantasting van de autonomie. Men geeft een stuk uit handen en moet dus in de mogelijkheid zijn de bewegingen van de ploegen die vanuit een andere plaats worden aangestuurd ook daadwerkelijk te kunnen volgen.

Ik denk dat het invullen van de CIC-piste door het ten laste nemen van de manschappen een billijker oplossing is dan het investeren in apparatuur. Dat was eerst de bedoeling, maar we hebben dat omgedraaid. We hebben de eerste piste onderzocht met de Vaste Commissie van de Lokale Politie. Men dreigde toen te verstikken in eindeloze debatten over hoeveel toestellen er in elke zone minimaal noodzakelijk zouden zijn, wat de meerkosten zouden zijn van die apparatuur, enzovoort. In samenspraak met de lokale politie werd dan vastgesteld dat dit geen evidente opgave was en werd besloten dat het billijker zou zijn indien de federale overheid de bestaafing op zich zou nemen waardoor elke zone maar ook elke burger van ons land in

les parties concernées se concertent et que le Parlement en débatten. La nouvelle loi doit tenir compte des caractéristiques spécifiques et des capacités financières de chaque commune.

Le système actuel, basé sur le modèle de la KUL, restera donc en vigueur pendant quelques années. Ne comptez pas sur moi pour me jeter à corps perdu dans un débat improvisé.

En ce qui concerne la Cour d'arbitrage, un projet de loi est prêt. Il sera aménagé sur la base de l'avis du Conseil d'Etat puis déposé au Parlement au cours des prochaines semaines.

Les effectifs nécessaires au réseau Astrid sont pris en charge par les autorités fédérales. Pour la section *call taking* des CIC, il est fait appel au personnel civil des entreprises publiques. Du personnel de police est chargé du *dispatching*. Les charges salariales sont supportées par les autorités fédérales. Les zones doivent continuer à investir dans les effectifs des CIC car l'efficacité s'en trouve améliorée. La police fédérale rembourse aux zones les traitements du personnel local détaché.

Une enveloppe unique de 10.000 euros est disponible pour les zones qui collaborent aux CIC. La zone est dotée d'un appareil de *dispatching* qui permet de suivre les mouvements des équipes. Voilà qui est important pour ne pas donner le sentiment aux zones qu'il est porté atteinte à leur autonomie.

Il me paraît plus équitable de prendre en charge du personnel que d'investir dans les appareils, bien que cette dernière solution ait été envisagée initialement. On risquait de s'enliser dans des discussions interminables sur la quantité et le coût supplémentaire des appareils. La nouvelle solution

gelijke mate zal en kan worden bediend.

Wat de AIK's betreft, kan ik u meedelen dat het koninklijk besluit inzake de statutaire bepalingen ingevolge die detacheringen na advies van de Raad van State in zijn finale fase komt, met name de administratieve controle en de begrotingscontrole.

Ik kom tot de regularisatie van de lonen. Die operatie 2001 verloopt gestaag.

De situatie verschilt sterk van gemeente tot gemeente. Het gaat om bijna 600 gemeenten. Ik kan dus niet in detail treden, dat zou ons te ver leiden. Het regularisatieproces vraagt echter de nauwgezette medewerking van een vrij groot aantal partners: de gemeenten, de zones, het sociale secretariaat voor de politie en de CDVU die ressorteert onder het ministerie van Financiën.

Dit brengt met zich dat wanneer een schakel in het proces achterstand oploopt, dit onmiddellijk effect heeft in de totale doorlooptijd van de volledige operatie. Mijn diensten zijn zich daarvan bewust. De regularisatieoefening wordt dan ook permanent opgevolgd. Waar nodig zullen maatregelen worden genomen om die achterstand weg te werken. Ik heb over deze operatie in deze commissie ooit gezegd dat het centraliseren van het hele loonbeheer een heel ambitieuze doelstelling was, en nog altijd blijft. Zonder ook maar iets af te doen aan de noodzakelijkheid van het omvormen van onze politiediensten tot een geïntegreerde politie op twee niveaus, heb ik toen gevraagd of het wel zinvol was om het hele pakket te willen centraliseren, wetende dat een aantal van die diensten niet onder de bevoegdheid ressorteren van Binnenlandse Zaken en dat men constant ervoor moet zorgen dat de verschillende actoren effectief hun deel van het werk doen, bij gebreke waarvan men effectief vertraging kan constateren. Ik meen dat wij, met de afspraken die nu gemaakt zijn, die operatie tot een goed einde kunnen brengen.

Ik kom tot de positie van de dirco. De federale politie heeft op mijn verzoek een ontwerp van richtlijn bezorgd. Op 8 oktober jongstleden heb ik dat document laten onderzoeken door de begeleidingscommissie. De begeleidingscommissie heeft een aantal pertinente opmerkingen gemaakt, op basis waarvan het ontwerpdocument zal worden geoptimaliseerd. Als dat achter de rug is, zal de federale politie het officieel aan mij kunnen bezorgen.

Mijn uitgangpunten, namelijk het versterken van de rol en de positie van de dirco – wat ook werd aanbevolen door de begeleidingscommissie – met de nadruk op het integrerend karakter van zijn functie en op het ondersteunende en faciliterende van zijn rol, komen in het document dat ik heb ingekeken heel duidelijk aan bod. De dirco heeft een sleutelrol te vervullen tussen de beide niveaus, waarbij zijn functie, meer dan welke functie ook in het politielandschap, het geïntegreerde politionele werk kan waarborgen en consolideren.

Mijnheer de voorzitter, collega's, dit waren een aantal mededelingen die belangrijk zijn en die, dankzij de interpellatie van de heer De Crem, kunnen illustreren dat de politiehervorming langzaam maar zeker haar doelstellingen effectief realiseert.

permet de traiter chaque zone et chaque citoyen sur un pied d'égalité.

En ce qui concerne les CIA, l'arrêté royal relatif aux dispositions statutaires des détachements ne doit plus être soumis qu'aux contrôles administratif et budgétaire.

L'opération 2001 en matière de régularisation des salaires se poursuit normalement. La situation diffère toutefois fortement d'une commune à l'autre. Les régularisations requièrent la collaboration des communes, des zones, du secrétariat social de la police et du Service central des dépenses fixes (SCDF). Un retard à l'un de ces niveaux se répercute sur la durée totale de l'opération. Mes services suivent la situation de près et tentent de résorber le retard.

Je me suis déjà demandé dans cette commission s'il est bien judicieux de centraliser l'ensemble de la gestion des rémunérations, sachant que le département de l'Intérieur n'est pas compétent pour certains services et que les divers intéressés doivent effectivement assumer leurs tâches. Toutefois, l'opération pourra être menée à bonne fin grâce aux accords qui ont été conclus à présent.

En ce qui concerne le DIRCO, la police fédérale a élaboré à ma demande un projet de directive que la commission d'accompagnement a examiné le 8 octobre. Ce document sera finalisé sur la base des remarques qui ont été formulées. Ensuite, la police fédérale pourra me le transmettre officiellement. La question du renforcement du rôle des directeurs-coordonateurs y sera certainement abordée. Le DIRCO doit jouer un rôle-clé entre les divers niveaux.

Les objectifs de la réforme des

polices se réalisent lentement mais sûrement.

11.03 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben er zeker van dat u met een grote bekommernis een antwoord hebt gegeven op heel wat vragen die wij hebben gesteld. Ik meen te mogen zeggen dat het predikaat "geslaagd" wellicht evenveel waarde zal hebben als "onverwijd". Als dit het geval is, dan ben ik ervan overtuigd dat heel binnenkort alle problemen die betrekking hebben op het personeelsstatuut van de bedienaars van de lokale politie opgelost zullen zijn.

Mijnheer de minister, er blijven hoe dan ook een aantal operationele problemen. U weet dat even goed als ik. Er is de problematiek van de rode loper. De quasi-automatisering van de gradering, bijvoorbeeld de promoties van commissaris naar hoofdcommissaris, betekent op het vlak van de operationaliteit een gigantisch probleem. Dat heeft te maken met de leeftijdscurve en met de wijze waarop men in het korps is terechtgekomen, van welk korps men afkomstig was. Terzake rijst hoe dan ook een groot probleem. Die rode-loperregeling is aan verbetering toe. Als wij dezelfde bekommernis hebben omtrent een goede politiedienst moeten wij op dat vlak zeker samenwerken.

Ten tweede, is er de problematiek van de solidariteit tussen de zones. Solidariteit valt niet samen met laterale bijstand, maar die laterale bijstand is voor heel veel grote en kleine zones de essentie van die solidariteit. Die solidariteitsbeweging moest een soort van communicerende vaten zijn. Dat werkt eigenlijk niet. Het zijn zoals steeds de goeden die het met de slechten moeten bekopen. Er is een beetje een Mattheus-effect. De grote worden groter en de kleine worden kleiner. We zullen daaraan absoluut iets moeten doen.

Mijnheer de minister, ik hoop op uw daadkracht om een aantal zaken te doen aan de hervorming, daar waar ze nu stopt. Wij weten allemaal waar ze stopt. U zal dat via koninklijke besluiten moeten doen. Ik hoop echter dat u daarvoor ook een territoriale reflex hebt, namelijk dat de maatregelen die u neemt evenveel effect zullen hebben in het noorden als in het zuiden van het land.

Ten slotte wil ik u nog iets zeggen. De tuchtprocedures zoals ze nu opgenomen zijn in het statuut zijn onhoudbare procedures door het feit dat de finaliteit van de procedures zo lang wordt uitgesteld dat ze eigenlijk de goede werking van de korpsen belemmeren. Het heeft niet alleen te maken met de specifieke toestand van de hulpagenten in Gent. In het algemeen zijn er echter heel veel burgemeesters en voorzitters van politiecolleges die met betrekking tot die tuchtprocedures grote problemen hebben.

Het rapport is inderdaad een tussentijds rapport. Uw antwoord was ook tussentijds. Ik zou zeggen: "Wordt vervolgd." Ik hoop in elk geval op uw inzicht en uw daadkracht om de pijnpunten die er zijn, op te lossen.

11.04 Minister Patrick Dewael: Mijnheer de voorzitter, er werd ook nog een precieze vraag gesteld over de tuchtregeling.

11.03 Pieter De Crem (CD&V): Le ministre a répondu à mes questions avec beaucoup de précision. Si l'adjectif «continu» a le même sens que «immédiat», bien des problèmes relatifs au statut du personnel de la police locale trouveront bientôt une solution.

Des problèmes d'ordre opérationnel continuent à se poser, tels que la quasi-automatisation des grades. Ceci est lié à la courbe de l'âge et au corps dont on est issu. Le régime du «tapis rouge» doit en tout état de cause être revu.

La solidarité entre les zones n'équivaut pas à une assistance latérale, mais celle-ci constitue pourtant pour beaucoup de zones l'essence même de la solidarité. Le principe des vases communicants ne fonctionne pas et les bons élèves sont punis avec les mauvais. On peut même parler d'un effet «Mattheus».

J'espère que le ministre résoudra les lacunes de la réforme par la voie d'arrêtés royaux. Les mesures doivent produire les mêmes effets dans le Nord et dans le Sud du pays.

Les procédures disciplinaires actuelles ne peuvent être maintenues étant donné qu'elles entravent le bon fonctionnement des corps de police. Le problème va au-delà de la situation spécifique des agents auxiliaires de Gand.

Le rapport est intermédiaire et la réponse du ministre l'est aussi. J'attends une bonne dose de lucidité et d'efficacité de sa part pour résoudre les problèmes.

11.04 Patrick Dewael, ministre: Le statut, tel qu'il a été défini lors de la précédente législature,

Bij het statuut zoals het werd genegotieerd tijdens de vorige legislatuur, kan een aantal vragen worden gesteld. Wat ik heb gedaan toen ik aankwam op het departement, is ingegrepen op een aantal aspecten die volgens mij onmiddellijk moesten worden aangepakt, omdat ze moesten leiden tot een grotere inzetbaarheid van de politie. Ik verwijs naar de mobiliteitsregeling, naar het hele pakket van de weekend- en nachtvergoedingen enzovoort.

Dat heeft geleid tot een kleine manifestatie toen ik – dat was natuurlijk maar een boutade – had gezegd dat ik 2.500 politiemensen op straat moest krijgen. Ik zag er plots veel meer op straat. Ik repliceerde dat er nu ook weer niet zoveel moesten komen. Het politiewereldje en de vakbonden hebben toen geantwoord dat er een statuut was genegotieerd en dat zij daarover opnieuw fundamenteel wilden praten, maar niet op dat moment. Dat was met recht en reden. Er waren immers andere afspraken met de vakbonden gemaakt. U en ik zullen aannemen dat die ook moeten worden gehonoreerd.

Een aantal ingrepen heb ik dus onmiddellijk gedaan. Het fundamentele debat, wat zij gedoopt hebben als het Van Gogh-gegeven, zal volgend jaar plaatsvinden. De tuchtregeling zal een integrerend element van dat debat zijn.

11.05 Pieter De Crem (CD&V): Mag ik de minister nog één suggestie doen? Het is geen suggestie, maar een vraag.

De operationaliteit van de zones op zichzelf moet ook worden bekeken. Ik vraag mij af of de omvang van de zones, zoals ze nu zijn geknipt om de reden die we allemaal kennen, tegemoetkomt aan onze noden tot diep in de eenentwintigste eeuw van politiezones.

11.06 Minister Patrick Dewael: Mijnheer de voorzitter, als u mij nog even toelaat, dat de zones eruitzien zoals ze er nu uitzien – de omvang, met andere woorden –, is onder meer het gevolg van het feit dat de ontwerpers op dat ogenblik goed hebben geluisterd – ik zeg niet: te veel geluisterd – naar de burgemeesters.

11.07 Pieter De Crem (CD&V): Niet het minst naar de VLD-burgemeesters.

11.08 Minister Patrick Dewael: Dat verklaart de omvang. Men kan inderdaad naar grotere zones toewerken. In afwachting moeten de zones worden gestimuleerd om meer en beter samen te werken. Wat dat betreft, kunnen ze misschien iets leren van brandweerdiensten en brandweervoorzieningen. Dat kan veel aan bepaalde euvels remediëren.

Over het feit dat er ooit opnieuw een debat moet worden gevoerd over de omvang van de zones, ben ik het met u eens. Alleen wou ik niet, na alle kinderziekten die nog moesten worden overwonnen, opnieuw een heel politiek debat aangaan over de omvang van de zones. Dat zou ons immers opnieuw gedurende een aantal maanden, om niet te zeggen jaren, hebben verlamd.

Er is, zoals u weet, in 2006 een verkiezing. Dat zal op dat ogenblik ook een aantal mensen wat zenuwachtig maken.

suscite en effet quelques questions. Il en va de même pour le régime disciplinaire. Lorsque j'ai été chargé du dossier, j'ai soumis quelques éléments à la discussion. Une manifestation s'en est immédiatement suivie. Les syndicats étaient prêts à négocier, mais pas à ce moment-là. Le débat sur le fond a donc été reporté.

11.05 Pieter De Crem (CD&V): L'étendue des zones constitue également un élément à réexaminer car, par un concours de circonstances, certaines zones constatent qu'elles sont trop limitées aux plans opérationnel et géographique et aussi en ce qui concerne l'effectif.

11.06 Patrick Dewael, ministre: La taille des zones a été déterminée sur la base de la consultation des bourgmestres.

11.08 Patrick Dewael, ministre: Il s'avère à présent qu'elle demande à être réexaminée. Dans l'intervalle, les zones doivent être stimulées à mieux coopérer. Mener ce débat aujourd'hui reviendrait à totalement paralyser la réforme qui doit encore être rôdée.

11.09 **Pieter De Crem** (CD&V): U heeft volledig gelijk.

Le **président**: Monsieur De Crem, une dernière réplique.

11.10 **Pieter De Crem** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het is wel een belangrijke discussie. Door een samenloop van omstandigheden, onder meer in verband met het statuut, de geografische omschrijving van de zones en de bijkomende opdrachten van politiezorg heeft een aantal zones vastgesteld dat ze geografisch, operationeel en op het vlak van het personeel te klein zijn om tegemoet te komen aan hetgeen we samen de vorige eeuw hebben vastgelegd naar aanleiding van de commissie-Verwilghen.

Motions **Moties**

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.
Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Pieter De Crem et Jef Van den Bergh et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Pieter De Crem
et la réponse du vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur,
recommande au gouvernement
- de déposer immédiatement au Parlement le projet de loi portant financement des zones de police locales;
- de modifier sans délai le statut unique de façon à apporter une solution durable et définitive à tous les points suspendus par l'arrêt de la Cour d'arbitrage;
- de publier dans les plus brefs délais l'arrêté d'exécution des articles 96 et 96bis.”

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Pieter De Crem en Jef Van den Bergh en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Pieter De Crem
en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken,
beveelt de regering aan
- het wetsontwerp tot financiering van de lokale politiezones onmiddellijk bij het Parlement ter bespreking neer te leggen;
- het eenheidsstatuut onmiddellijk te wijzigen in de zin dat alle elementen die door het arrest van het Arbitragehof worden geschorst een duurzame en definitieve oplossing kennen;
- het uitvoeringsbesluit bij de artikels 96 en 96bis onmiddellijk te publiceren.”

Une motion pure et simple a été déposée par M. Mohammed Boukourna.

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heer Mohammed Bourkourna.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.
Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

De heer Marinower, die vraag nr. 3579 had ingediend, heeft zich laten verontschuldigen. De daaraan toegevoegde vraag nr. 3618 van de heer De Man wordt met zijn instemming uitgesteld. La question n° 3911 de Mme Lalieux est reportée.

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.33 uur.
La réunion publique de commission est levée à 16.33 heures.*

